Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934 BROJ 3

IZDAJE HRVATSKO KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. JERONIMA

25156

Crkvena godina

OŽUJAK 1934.

1. Č. Albin, biskup. — Prvi četvrtak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta.

2. P. Simplicije. — Prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Sakramenta i presv. Srca, Apostolstva molitve, i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi Bož. Srca.

3. S. Kunigunda, djev. — Prva subota. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast neokaljanoj Djevici u zadovoljštinu za uvrede.

4. N. **Bezimena.** Kazimir. — Prva nedjelja u mjesecu. — Potpuna oproštenja kao na prvi petak. Ujedno mogu dobiti potpuno oproštenje članovi Bratovštine sv. Krunice, uz svoje uvjete.

5. P. Euzebije. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

6. U. Perpetua i Felicitas, mučenice. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

7. S. Toma Akvinski, veliki crkveni učitelj iz Reda sv. Dominika. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje, a uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

8. Č. Ivan od Boga, ispovjednik, zaštitnik bolnica.

9. P. Franjka Rimska, udova, uzor svete žene, i poslije redovnica. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

10. S. 40 mučenika, umrli na ledu za svetu vjeru.

11. N. **Sredoposna.** Heraklije.

12. P. Grgur Veliki, papa i crkveni učitelj.

13. U. Rozalija.

14. S. Matilda.

15. Č. Longin, biskup i mučenik. Neka stara legenda kaže da je to bio onaj časnik, koji je probo presv. Srce Isusovo na križu.

16. P. Cirijak.

17. S. Patricije, biskup i apostol Irske.

18. N. **Gluha.** Zove se tako, jer Crkva želi, da budemo gluhi za sve, osim za pokoru i promatranje muke Isusove.

19. P. Josip, ispovjednik, zaručnik Bl. Dj. Marije i hranitelj i poočim samoga Sina Božjega. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

20. U. Niketa.

21. S. Benedikto, opat. — Prvi proljetni dan.

22. Č. Oktavijan, mučenik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

23. P. Sedam žalosti Bl. Djevice Marije. — Potpuni oprost mogu dobiti članovi Bratovštine žalosne Gospe, sv. Krunice i Družbe Kršć. obitelji.

24. S. Gabrijel, arkanđeo, koji je navijestio rođenje Isusovo.

25. N. **Cvijetna.** Danas se Crkva spominje svečanog ulaska Isusovog u Jeruzalem. Tom su zgodom Židovi dočekali s palminim grančicama Isusa. Zato se danas blagoslivlje cvijeće. Kod sv. Mise čita se danas Muka Gospodina Našega Isusa Krista po Mateju. — Crkveni blagdan Blagovijesti prenosi se na ponedjeljak poslije bijele nedjelje, jer je sada Crkva zaokupljena samo mukom Isusovom. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv Franje i danas i u svakom danu u velikom tjednu. Uz obične uvjete mogu dobiti danas potpuno oproštenje oni vjernici, koji barem tri puta u tjednu zajednički izmole Krunicu Gospinu.

26. P. Emanuel.

27. U. Ivan Damašćanski, crkveni učitelj. — Danas se čita Muka Isusova po Marku.

28. S. Ivan Kapistran, ispovjednik iz Reda sv. Franje. — U crkvi se čita Muka Isusova po Luci. Poslije podne se danas, sutra i prekosutra pjevaju lamentacije ili tužbalice proroka Jeremije. Time tuguje Crkva nad nepravedno mučenim Isusom Ujedno pozivlje svaku dušu ljudsku na pokoru riječima proroka: Jeruzaleme, Jeruzaleme, obrati se Gospodinu Bogu svojemu.

29. Č. Veliki četvrtak. Spomen na Isusovu zadnju večeru, kod koje je ustanovio presv. Otajstvo Ljubavi svoje. Ujedno je spomen na početak Njegove pregorke muke, jer se večeras On znojio krvavim znojem i predao na muku i smrt. U stolnim crkvama se danas posvećuje ulje. Biskup tom zgodom, na spomen i prema primjeru Isusovom, pere noge dvanaestorici siromašnih staraca. Njih nakon obreda ugosti i nadari. — Potpuno oproštenje mogu dobiti vjernici uz obične uvjete, koji jedan sat obave razmatranje o naređenju presv. Sakramenta, zatim članovi Bratovština presv. Sakramenta, presv. Srca, preč. Srca Marijina, sv. Krunice, karmelskog škapulara, Marijinih kongregacija (ovi samo u isusovačkim crkvama ili u drugima, ako mole 7 Očenaša i Zdravo Marija), konačno svi oni vjernici, koji mogu dobiti oproštenje rimskih postajnih crkvi.

30. P. Veliki petak. Spomen pregorke muke i smrti Isusove na križu. U crkvi nema danas prave Mise, nego Misa s unapred posvećenim darovima. Prije toga se čita Muka Isusova po Ivanu i obave molitve za cijeli svijet. Zatim otkrivanje križa i klanjanje. Poslije se Presveto stavlja u Božji grob. Na današnji se dan sv. Pričest može dijeliti samo umirućima. — Potpuno oproštenje mogu dobiti vjernici, uz obične uvjete, koji posjete Božji grob, i mole na nakanu svetog Oca. — Vjernici koji su unutar 8 dana obavili uskrsnu sv. ispovijed i Pričest, mogu dobiti potpuno oproštenje, ako razmatranjem ili molitvom prate prežalosnu Majku za svete Muke Isusove.

31. S. Velika subota. Spomen Isusovoga počivanja u grobu. Pred crkvom se danas blagoslivlje vatra, a u crkvi uskrsna svijeća i voda krsnica. Nakon toga se služi prva uskrsna Misa, koja se u staro vrijeme služila nakon obavljenih obreda u ranu zoru. Kod te Mise na „Slava" zazvone sva zvona naviještajući uskrsno veselje. O podne prestaje post i nemrs. Popodne se obavlja svečano uskrsnuće. Danas se sv. Pričest dijeli samo pod sv. Misom ili neposredno nakon nje. **Dr D. H.**

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i urednišvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Šušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 3.

LURDSKO KORIZMENO RAZMATRANJE

Zaista imade divnih stvari u Lurdu. Mudre glave i veliki umjetnici napravili su i postavili ondje krasote, koje su i lijepe i bude u nama velike i svete misli. Mnogo puta bi trebalo doći onamo, da sve vidiš i sve opaziš. Ni to ne bi bilo dosta, kad te usto još i knjige i ljudi ne bi upozorili na ovo i ono. Iznad svega tri su velike umjetnine u Lurdu. To su tri predivne Gospine crkve. Ajde, danas na početku korizme, popnimo se po stubama i zađimo za čas duhom u najgornju crkvu.

Na glavnim smo vratima. Divna je. Stali smo. Iznenađeni smo! Pred nama je bogatstvo umjetnosti i krasota, što su se razlile po njezinoj unutrašnjosti. Velika je. 2.000 ljudi se u njoj lako smjesti. Po svodovima su mnogobrojne krasno izvezene zastave raznih narodnosti. I hrvatska je trobojka tamo, kod Naše Gospe Lurdske. Stijene su prekrile umjetnički izrađene mramorne pločice, zahvalnice. Ispisane su zlatnim slovima. A naš pogled kruži još i dalje. I gle, što vidi! Okolo naokolo poredalo se i utisnulo u zidove, poput dragocjenih bisernih školjka 15 oltara, posvećenih raznim svecima i otajstvima. Zaokružili su glavni oltar, gdje se čuva Isus u oltarskom Sakramentu. Sakupili se oko njega kao djeca oko dobroga oca ili ovce oko brižnoga pastira.

Nemoguće je sve pregledati u čas. Zato se, u ovo sveto korizmeno vrijeme, zaustavimo kod četvrtoga oltara na lijevo od ulaza. Pa to je oltar sv. Ivana Krstitelja. Umjetnik je izradio kip sv. Ivana Krstitelja na oltaru. Umjetnik je izradio i medaljon, okruglji basrelijev iznad oltara. A taj nam prikazuje sv. Ivana kao velikoga pokornika i pustinjaka, kako upravo propovijeda: „Pokoru činite! jer se približilo kraljevstvo nebesko... Pripravite put Gospodnji, poravnite staze Njegove. Zašto je podignut ovaj oltar i posvećen velikomu pokorniku Ivanu i to u crkvi Gospinoj, u gradu Marijinom, u gradu mnogobrojnih čudesa i milosti Majke Božje? Drugi medaljon, postavljen ispod onoga sv. Ivana, odgovara nam na naše pitanje. Taj drugi medaljon prikazuje Bernardicu, kako joj Gospa kod ukazivanja govori riječi pokore: „Pokora, pokora, pokora... Moli za obraćenje grješnika, moli za bolesni svijet... Poljubi zemlju za obraćenje grješnika..." I Bernardica plazi na koljenima do stijene, u kojoj se ukazuje Gospa. Sagiblje se. Ljubi zemlju. Onda se vraća prema sakupljenom puku i neprestano ponavlja: Pokora, pokora, pokora. A svijet sluša njezinu kratku propovijed o pokori. To eto prikazuje Bernardičin medaljon kod oltara sv. Ivana Krstitelja. A ujedno nam i kazuje, da upravo u Lurd spada oltar, koji nas sjeća na sv. Ivana Krstitelja, velikoga pustinjaka i propovjednika pokore. Lurd je naime mjesto pokore i propovjedaonica, s koje se sluša tako snažan poziv na pokoru. Bernardica je naime Marijina miljenica, ali i propovjednica pokore riječima i svojim životom.

Kad je Bernardica govorila o pokori, pozivala na molitvu za obraćenje grješnika, mnogo je trpjela. U tren oka potamnilo je blaženstvo, koje joj je u vrijeme ukazanja odsijevalo s lica. Lice joj prekrila velika tuga i žalost. Klonula je od boli. Ruke je spustila kao bez nade. Gorko je zaplakala. A svijet joj se smijao i rugao. Držali su, da je bolesna. I ponizivali je silno. Pravila je pokoru sama. Mnogo je tada trpjela za sebe i za grješni svijet, kako joj je Gospa rekla.

U devetom je ukazanju protekao čudesni izvor i ozdravio prvi bolesnik Ljudevit Buriet. I gle preokreta poslije toga! U desetom ukazanju naime opet plazi na koljenima, ljubi zemlju u znak pokore za grješnike. Daje znak sakupljenom mnoštvu, da tako čini. I ljudi sada padaju na koljena i duboko sagnuti ljube zemlju. Sada razumiju, da je pokora izvor i razlog sviju čudesa Božjih i milosti, koje Gospodin dijeli svijetu po zagovoru Gospinom.

— Bernardice! zašto plaziš na koljenima? Zašto ljubiš zemlju?

— Ukazana Gospa mi je naložila, da tako činim pokoru za sebe i druge.

— Bernardice, miljenice Gospina! Zašto i nama daješ znak, da se ponizujemo, ljubimo zemlju, pravimo pokoru?

— Gospa tako želi, da i vi pravite pokoru i za sebe i za obraćenje grješnika.

— Ali Bernardice, svetice Božja! Zar nijesu danas tako neobične i nerazborite stvari, koje je tebi tobože Gospa nalagala?

— Oj ne. Pokora je uvijek jednako savremena i jednako potrebna. Ona je uvijek izvor i razlog sviju milosti i dobročinstava Božjih. Uostalom ja nijesam ništa radila i nikakovu pokoru poduzimala po svojoj glavi. Gospa mi je naložila, da plazim na koljenima. Gospa mi je rekla, da ljubim zemlju. Gospa me je pozvala, da pijem mutnu vodu i jedem prijesno bilje u spilji. Gospa me je slala k strogom župniku, da mu saopćim Njezine želje, a to mi je bilo možda najteže: pokazati se pred njim uopće. Sve sam trpila i radila u svom životu i svu pokoru činila samo iz poslušnosti." Tako bi nam odgovorila Bernardica na gornja pitanja.

Jest, od nebeske Gospe je to Bernardica naučila. A Marijin život je bio isto tako neprestana poslušnost i pokora. Iz poslušnosti je postala Majkom Božjom. Iz poslušnosti se pokoravala zakonu i prikazala Sina u hramu. Iz te poslušnosti je s Kristom trpjela za života. I od neizrecive boli pod križem s Kristom umirala. Ali je i s Kristom svijet otkupila i postala djeliteljicom sviju milosti u ovoj suznoj dolini. Jest, tako je to bilo s Marijom. Ona je u tom samo nasljedovala svoga Sina Isusa Krista. A Isus Krist je bio najčišći i najveći primjer pokore i poslušnosti. On Bog, pokoravao se ljudima Josipu i Mariji toliko godina: „I otiđe s njima, i dođe u Nazaret, i bijaše im poslušan." Cijeli se zemaljski život pokoravao nebeskomu Ocu; trpio je i konačno kao zločinac razapet je na križ. Od dolaska na zemlju pa do smrti na križu vodila je Isusa molitva, koju je u Getsemanskom vrtu molio: „Oče ne moja, nego Tvoja volja neka se vrši..." „Jelo je moje, da činim volju onoga, koji me je poslao, i da izvršim djelo njegovo", reče Isus.

„Oče ne moja, nego Tvoja neka se vrši volja", molimo s Isusom uvijek, a naročito sada u korizmi, sa razumijevanjem i s potpunim predanjem u ruke Božje. Onda ćemo shvatiti smisao i svrhu ljudskoga života. Nema naime dobe, nema životnih prilika, u kojima ne bi bilo pokore i teškoća. Ali samo po njima se dolazi do pobjede, mira i sreće. Primimo ih zato onako iz ruke Božje, kako ih je primala sveta Bernardica od Naše Gospe Lurdske. Primimo ih za sebe, primimo ih za obraćenje grješnika, kako je to Gospa govorila Bernardici. Onda će nam biti jasno, zašto se u Lurdu, u Gospinoj crkvi nalazi oltar sv. Ivana Krstitelja, velikoga pustinjaka, propovjednika pokore, preteče Isusovoga. Onda ćemo razumjeti, zašto je Lurd propovjedaonica poslušnosti i pokore, a potom i čudesa i tolikih milosti Gospinih. Velika je i božanska molitva Spasiteljeva: „Oče ne moja, nego Tvoja nek se vrši volja". Ona nebo čini nebom, a na zemlji zaslađuje pokoru i trpljenje. O, kad bi ona prožela sva ljudska srca i duše i obavila svojim dahom svu zemlju! O sveta Bernardice, Gospina vjesnica pokore i poslušnosti, moli za nas, da shvatimo i u svemu vidimo volju Božju, koja se na nama vrši, ma snašlo nas što bilo u našem životu! **Dr P. Lončar.**

SVEČANI OPHOD MARIJINIH MILJENIKA

20 ozdravljenika.

Dvadesetog kolovoza prošle godine Lurd je doživio neviđeno slavlje. U Lurd je došlo 120 Marijinih miljenika. To su naime redom bivši bolesnici, koje je Naša Gospa Lurdska čudesno ozdravila. Toga su se dana svi oni, zdravi i veseli, u Marijinom gradu sastali, da skupno i javno zahvale Nebeskoj Kraljici na velikom daru tjelesnog ozdravljenja. O duševnom ozdravljenju i ne govorimo, jer se po sebi razumije da milost tjelesnog ozdravljenja ne može a da ne proizvede dubokih učinaka i na duševni život.

A još kakovi su bili ti ozdravljenici. Da ste vidjeli ove sretnike! Samo ćemo neke spomenuti.

Prvi lurdski sretnik.

Na čelu ove zaista rijetke, čudesima obasute povorke, stupao je sedamdeset i sedam godišnji starac Justin Bouhehorts, lurdski građanin, još svjež i zdrav. Njega je Majka Božja još prve godine ukazanja (1858.) otela očitoj smrti iz ruku, kad su mu istom bile 2 godine. Kada je naime njegova očajna majka vidjela, da joj dragi dvogodišnji sinčić umire, potaknuta nekom neodoljivom silom, zavila je mališana u svoju pregaču i ne pazeći na obzir, ne mareći za zapreke, poletjela je k lurdskoj špilji i maloga Justina sve do vrata uronila u Gospino vrelo. I mali Justin, koji još ni hodati nije znao, a radi bolesti kolijevke uopće nije ostavljao, sutradan je odjednom prohodao i bez ičije pomoći počeo se s drugom djecom nesmetano igrati.

Za njegov slučaj kazao je liječnik Vergez: „Maloga Justina Marija je ozdravila na čudesan, vrhunaravan način".

U Justinu, sada dragom i simpatičnom starcu, Naša Gospa Lurdska već je od početka svoga ukazanja pa do dana današnjega ostavila živa svjedoka svoje majčine pomoći.

Starac Gabrijel Gargam.

Među Marijinim miljenicima u ovoj povorci bio je i on, poznati Gabrijel Gargam, čiji je slučaj ozdravljenja, ustanovljen po komisiji od 60 liječnika. U svoje je vrijeme i u liberalnoj štampi pobudio ogromnu pažnju. To je onaj nekadašnji zalutali katolik, koji je po ponoći 18. kolovoza 1899. kao željeznički poštanski činovnik tako nastradao pri sudaru vlakova između Bordeauxa (Bordoa) i Pariza (kod Angoulema), da je postao sakat od kuka do stopala. 20 mjeseci sve su liječničke njege ostale uzaludne. Naša Gospa Lurdska (20. VIII. 1901.) ga je potpuno i odjednom ozdravila, i na duši i na tijelu. I to njegovo ozdravljenje ustanovilo je 60 liječnika. Sretni je Gabrijel i ovom zgodom i svojom pojavom i svojom živom riječi pred hiljadama i hiljadama slavio ime svoje moćne nebeske Zaštitnice.

I Deschamps među njima.

U povorci je bila i gospođica Margarita Deschamps iz Perigeuxa (Perižea). Ona je bolovala šest godina od Pottove bolesti i još k tome imala sušicu crijeva. Liječnici su je napustili i proglasili neizlječivom (dr Laroche i dr Crozet). Dne 6. kolovoza 1922. kod kupanja u lurdskoj vodi ostala je potpuno zdrava.

Sličnu bi povijest mogli nabrojiti za svih 120 Gospinih miljenika. Bilo bi predugo. Spomenut ćemo još samo dvojicu hodočasnika iz ove povorke, dvojicu svećenika, koje je također Majka Božja čudesno ozdravila, pa su se i oni pridružili ovom neobičnom hodočašću.

Slika desno :

ISUS DOBAR PASTIR DAJE ŽIVOT SVOJ ZA SVOJE OVCE

Dvojica svećenika.

Julije Aubin (Oben) bio je sušičav u najzadnjem stepenu sušice. Majka ga je Božja ozdravila još godine 1881. I od tada ovaj svećenik, sada već star, ali još uvijek zdrav i krepak, radi u vinogradu Gospodnjem oko spasenja duša.

Mladi svećenik Marcel Hubert (Iber), duguje svoje zdravlje i svoje svećeničko zvanje čudotvornoj Našoj Gospi Lurdskoj. U svoje je vrijeme naime teško i smrtno bolovao na upali mozga. U svojoj se je nevolji obratio Majci Božjoj Lurdskoj i zavjetovao joj se, da će postati svećenikom, ako ozdravi. Ozdravio je i postao svećenikom, te sada i on, kao svećenik, liječi i ozdravlja kršćanske duše.

„Živi smo umirali..."

Pred povorkom Gospinih miljenika nošena je zastava s natpisom : „Živi smo umirali. Naša Gospa Lurdska nas je ozdravila!"

Ovom je ganutljivom prizoru 20. kolovoza prisustvovalo mnoštvo vjernika, oko 60.000 duša. Svi su sretni bili, što su svojim očima mogli upoznati prst Božji i pomoć Majke Božje na stodvadesetorici njezinih miljenika. Brojnim teškim bolesnicima, koji su toga dana bili u Lurdu s francuskim narodnim hodočašćem ulijevali su svojom prisutnošću nadu i govorili im jasnije nego ikakvim jezikom: Braćo patnici! Mi smo bili, što ste i vi. Milošću Božjom i Majke Božje sada smo zdravi i veseli. Neka je slava i čast Bogu i njegovoj Majci! **O. M.**

LURD I SVETA ISPOVIJED

Mnogi hodočasnici traže iza prvog posjeta lurdske spilje ispovjednika. Jedna od njihovih poglavitih briga jest, da se ispovijede. Oni osjećaju, da se moraju očistiti od grijeha, ako hoće da se sviđaju Bezgrješnoj Djevici. Bilo bi teško naći jednog hodočasnika, koji dođe u Lurd, a da se ne bi ispovijedio. Neki su od njih bez sumnje zanemarili na dugo godina ovaj sveti običaj, a sada je svrha njihovog hodočašća da se približe sudištu pokore. To su prava obraćenja, a Lurd ih je vidio mnogo. To je jedan od uspjeha i velikih utjeha. Možemo reći sa sv. Augustinom: „Obraćenje jednog griješnika znači uskrsnuće jedne duše, to znači više nego uskrsnuće jednog mrtvaca". Ispovijed spada među velike čine Otkupljenja. Sami sveci su se htjeli okoristiti njome, da sebe najprije očiste i posvete. Pravi primjer za to može nam biti č. o. Damjan. On apostol gubavaca, umro u službi, od bolesti zadobivene u druženju s nesretnicima, koje je on bodrio i posvećivao. Odijeljen od ostalog čovječanstva, osamljen na nekom otoku, koji se gubi u Oceanu, sam svećenik usred svoje odbačene braće. On je njih ispovijedao, ali on nije mogao naći za sebe ispovjednika. Teško je podnosio nedostatak ovoga sredstva spasenja. Nekoga dana sazna, da se približuje jedan brod. Kapetan je imao nalog da ne pusti nijednog stanovnika toga otoka, da se uspne na rub broda, na kojemu je bio međutim jedan svećenik, jedan ispovjednik. — Otac Damjan opomenut dođe k obali i izdaleka se dogovori s kapetanom, da mu dade priliku da se ispovijedi. I evo, šta se dogodilo.

Brod se usidri na određenoj udaljenosti. Gubavci povedu oca Damjana na čamac što je bilo moguće bliže k brodu. Kapetan se sa svojim osobljem povuče, ispovjednik se smjesti... uvjeri se, da nitko ne zna francuski, i otac Damjan se ispovijedi glasno govoreći i primi sveto odriješenje sa svom skrušenošću i iskrenošću. Zahvali kapetanu i njegovom ispovjedniku. Čamac bude okrenut i svetac se utješen vrati svojim dragim bolesnicima.

Ovaj događaj je javljen u Rim i drži se, da će njegovo proglašenje blaženim biti naskoro.

To je bio sveti misijonar, junak, a ipak je uza sve to osjećao potrebu da se ispovijedi.

Je li onda čudo, da lurdski hodočasnici, koji nijesu došli do tolikoga stupnja savršenosti, nastoje da se uteknu k onomu blagu spasenja, koje je Krist dao svojim vjernicima.

M. Rogina.

LURDSKA SPILJA U VEPRICU

Prva, najstarija, najveća, a sigurno i najljepša Lurdska spilja pod vedrim nebom među Hrvatima, nalazi se u Vepricu kraj Makarske. Naredio ju je pred blizu 30 godina tada pomoćni biskup makarski, a kasnije biskup splitski pokojni dr Juraj Carić. Šetao je zimi cestom, koja vodi iz Makarske prema Splitu. Opazio je na desnoj strani ceste, na obronku brijega, ispod kojega teče potok, veliku špilju. Promatrao je tu špilju i ispoređivao sa slikama lurdske spilje. Uvidio je, da bi se uz malu preinaku na onom mjestu i iz one spilje mogla podignuti vrlo lijepa spilja, potpuno slična lurdskoj. Po tiho nešto kupnjom nešto darovima, osigurao je ne samo spilju, nego i zemljište

LURDSKA GOSPA NA VEPRICU
KOD MAKARSKE

naokolo zato, da s vremenom uredi ondje lurdsko svetište. Odmah je započeo prvim radovima oko spilje i sađenjem borova na zemljištu. God. 1908. pošao je u Lurd zajedno s biskupom Mahnićem i s prvim hodočašćem, koje je poveo pok. P. Bernardin Škrivanić, prvi i najveći širitelj štovanja Gospe Lurdske. Tom prigodom je u tančine pregledao i spilju i sve tri crkve u Lurdu. Povratio se u Makarsku s potpunom osnovom. Odmah se dao na posao, da ju što prije i što točnije izvede. Radnju je sam osobno nadzirao i radnike upućivao, pa je za kratko, prije dračjem i trnjem obrasla špilja, izgledala pitoma i krasna lurdska spilja, skoro u naravnoj veličini kao i ona u Lurdu. Žuboreći potok predstavlja pjenušavu Gavu.

Velikim žrtvama i saradnjom svih okolnih sela spilja je bila gotova. Naručen je Gospin kip. Veselju ni kraja ni konca, kad je kip stigao. Blagoslovljen je kao i sama spilja dne 11. Februara 1909. uz veliko učešće naroda. Biskup je toga dana u spilji čitao tihu sv. Misu, i upravio par riječi prisutnima. U svome govoru biskup je izrazio želju, da obližnje župe skupno hodočaste jednoga dana u spilju Lurdsku u Vepricu. Taj dan je bio Blagovijest 25. ožujka. Odaziv je bio izvanredan. Odazvale se sve okolišne župe u Makarskoj. Uz pjesmu i molenje sv. krunice uputila se velika procesija put Veprica. To je zapravo bilo prvo hodočašće k spilji Lurdskoj. Bilo je oko 3000 hodočasnika i u jedan su glas pjevali poznatu Lurdsku pjesmu: Sred te pećine — Zdravo, zdravo Marijo. Zatim je slijedila svečana biskupska misa, a mnoštvo je naroda pristupilo na sv. Pričest. U svom prigodnom govoru biskup je poticao narod na sve to veće štovanje Lurdske Djevice i zaključio zahvalivši se svima onima, koji su mu bilo na koji način pomogli, da na ovom mjestu i iz one spilje — dračem i trnjm obrasle, podigne spilju sličnu onoj u Lurdu. Ovaj ganutljivi prizor ponavlja se redovito svake godine na Blagovijest. Iznimno se ova lijepa svečanost prenaša na Uskrsni ponedjeljak, a to je tada, kada Blagovijest pada u jedan ili drugi dan Vel. Sedmice, kao što je to slučaj ove godine.

Spilja u Vepricu ima i svoje velike dobrotvore. Udova Ana Miličić i g. Antun vitez Alačević, notar, zatim Ivana i Ante Beroš p. Andrije, i nasljednice p. Luke Beroša, posjednice iz sela Krvance, velikodušnim darovima g. 1913. omogućili su spilju Lurdsku, da joj je biskup osigurao okolišno zemljište, kako bi se moglo vremenom razviti ondje pravo lurdsko svetište. Kod svetišta je trebalo urediti i bunar sa živom vodom. I za to se pobrinuo biskup g. 1914. Zbog prometa trebalo je usku cestu pred spiljom proširiti. Biskup je i u tome uspio god. 1914. putem nadležne vlasti.

Kraj svakoga svetišta treba da bude i Križni put. Biskup je doznao, da među vojnicima u gradu ima i jedan kipar, rodom iz Gorice: Ivan Blažon. Dopuštenjem tadanje vojne komande uposlio je za taj posao ovog vrijednog majstora god. 1916. u mjesecu svibnju. Najprije je izradio križni put iz gipsa i onda po onom modelu isklesao ga iz bračkog kamena. Za 3 godine bio je gotov svojom radnjom, koja mu je na opće priznanje sjajno uspjela. Križni put se nalazi na protivnoj strani spilje. Blagoslovljen je g. 1928. Pom. biskup Dr Carić i kasnije kao splitski biskup jednako se starao za svoje miljenče Vepricu. Svaku akciju u korist Lurdske spilje najizdašnije je podupirao. Osobno bi dolazio u Makarsku, da mjesnoj upravi svetišta dade daljnje upute. Imao je mnogo lijepih osnova, ali ga je na žalost smrt u tome pretekla. Nadamo se ipak da će biti izvedene. Na njegovu naročitu želju bio je pokopan u Vepricu, 230 koračaja desno od same spilje, u posebnu grobnicu, isklesanu u živom kamenu. Na nadgrobnoj mramornoj ploči uklesane su ove riječi:

„Ovdje počiva uman, brižan pastir: Presvijetli Dr Juraj Carić,

biskup Splitsko-Makarski, rodj. u Sunčama na Hvaru 23. IV. 1867. umro u Splitu 17. V. 1921. — Ovo sam zadnje počivalište odabrao da, kako sam za života, tako i po smrti budem pod zaštitom Lurdske Djevice."

Nakon smrti biskupove spilja u Veprici nije ništa od svoga čara i ljepote izgubila. Kroz ovih 25 godina opstanka lurdske spilje hodočastile su u Vepric razne župe. Tko bi izbrojio mnogobrojna hodočašća iz našeg Primorja, Zagore i otoka, kao i ona iz okolice, koja se skoro svake godine ponavljaju, osobitom na dan Blagovijesti. Dvaput u godini spilja u Vepricu vrvi hodočasnicima. Prviput u oči sv. Vincenca, koji se svetkuje prve nedjelje po Velikoj Gospi u Podgori. Svi oni, koji hodočaste ovome mučeniku, svraćaju se na zavjet u Vepric. Drugi put to biva u oči Male Gospe. Tada možeš vidjeti naše Zagorce i veliko mnoštvo iz Hercegovine, a među njima i po kojeg inovjerca. Svi ovi imaju posebni zavjet u Vepricu i dobrim dijelom oni ovdje i prenoće, da sutradan pristupe na sv. Pričest.

To je najbolji dokaz, da Marija u Lurdskoj spilji dijeli obilato svoje milosti i utjehe.

Vrijedno je spomena i ona tradicijonalna večernja procesija sa svijećama iz Veprica na dan Vel. Gospe. Krasno je promatrati te večeri onu dugu povorku Marijinih štovatelja, koji uz pjesmu prolaze obalom da konačno iskažu počast zavjetnoj slici Gospinoj, koja se izlaže na plokatu pred katedralom. Tu nakon kratke propovijedi slijede vatrometi. Na trgu se uz građanstvo nađu i svi stranci — gosti na žalu. Divan je prizor te večeri.

Lurdsku spilju u Vepricu do danas su posjetili uz razne crkvene dostojanstvenike i mnogi svjetovnjaci na visokom položaju, kao i razni zavodi i škole. U spilji u Vepricu osim u zimsko doba, čita se redovito sv. Misa nedjeljom i blagdanom, a u proljetno i ljetno doba i po više sv. Misa na dan.

Preko godine znade se naći u jedamput po više hodočasničkih autobusa i auta pred spiljom u Vepricu. U Lurdskoj spilji u Vepricu uvijek je živo. Tamo se razvija pravo lurdsko svetište za Dalmaciju i okolicu.

Dao Bog, da se gradnja kripte i crkve, kuće itd. sve što je zamišljeno kod lurdske spilje u Vepricu što prije oživotvore, na što veću slavu lurdske Djevice! **Uprava Svetišta.**

SKUPŠTINA DRUŠTVA SV. JERONIMA

U četvrtak 22. veljače održana je u Zagrebu 66. glavna godišnja skupština Hrvatskoga Književnog Društva sv. Jeronima, kojoj su prisustvovali brojni povjerenici, članovi radnici i prijatelji.

Ujutro toga dana predsjednik Msgr dr Ferdo Rožić služio je za članove Društva sv. misu pred oltarom sv. Jeronima u zagrebačkoj prvostolnoj crkvi. Skupština je započela vrlo lijepim predsjednikovim govorom u 11 sati u Jeronimskoj dvorani: u tom svom prvom predsjedničkom govoru označuje presvij. g. Rožić misli vodilje cijelog rada i nastojanja Svetojeronimskog Društva. Naročito ističe one misli, koje je izrekao prigodom društvene 50. godišnjice pokrovitelj preuzv. g. nadbiskup dr Ante Bauer. Pozdravio je i svoga predšasnika i doživotnog počasnog predsjednika presvij. g. Ljudevita Knežića, koji je preko 22 godine stajao na čelu ove vrlo važne naše književno-prosvjetne ustanove.

Bilježnik preč. g. dr Josip Lončarić prikazao je zatim cijeli svetojeronimski rad u prošloj godini. „Danica" je tiskana u 40.000 primjeraka, a godišnja izdanja u 20.000, neka u 12.000, a izvanredna u 6.000 primjeraka. Sve su zalihe dosad već raspačane. Nova naklada molitvenika „Kruh nebeski" razgrabljena je te se mora iznova štampati. Posebna je briga posvećena novim jeronimskim knjižicama po dinar, od kojih je već raspačana prva: „Kuda srlja čovječanstvo?" Te će knjižice izlaziti svaki mjesec po jedna.

Urednik dr Josip Andrić izvijestio je o uredničkom poslovanju Društva. U godini 1933. izašlo je ukupno 26 izdanja, od toga 22 knjige i 4 godišta jeronimskih časopisa. Članska izdanja iznosila su 9 knjiga. U Knjižnici Dobrih Romana izašlo je 7 djela (i to 3 izvorna i 4 prevedena); u Knjižnici Dobre Djece izašle su 2 knjige (jedna izvorna, a jedna prevedena); a u Knjižnici Društvene Pozornice dvije glume. Kao pojedinačna izdanja izašle su 2 knjige, a tri jeronimska časopisa iznosila su ukupno 1440 stranica. Urednik zatim iznosi nacrt za jeronimska izdanja, koja će izaći tijekom ove godine 1934. Izbor knjiga, koje će biti izdane, vrlo je lijep, a osobito će desetaši biti obradovani romanom iz hrvatske povijesti od Milutina Majera.

O novčanom poslovanju Društva podnio je izvještaj blagajnik dr Stjepan Markulin, iz kojega se jasno vidjelo, da je Društvo unatoč teškoj suvremenoj gospodarskoj krizi zadržalo potpuno novčano ravnovjesje. Poteškoće ima Društvo sv. Jeronima samo u tom, što su povjerenici i članovi dosada ostali preko milijun i po dinara dužni, ali nadamo se, da će oni to, što prije namiriti.

Iza izbora cenzuralnog odbora i nekih prijedloga skupštinara predsjednik je zaključio skupštinu zahvaljujući svima na odazivu i suradnji.

U SVETOJ GODINI, u kojoj se spominjemo 1900. godišnjice smrti Spasiteljeve, bit će svakom katoliku najljepši spomen cvijet iz Jerusalima, koji je blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Marijine. Takav cvijet dobiva svatko na dar, tko daruje najmanje 10 dinara za hrvatski Gospin oltar u Jerusalimu.

Na obranu vjere

U SLUŽBI NAŠE GOSPE LURDSKE

Zdrav razum nam kaže, a i naša sveta vjera uči, da je Bog stvoritelj svega. Njegovoj se volji mora pokoravati sve, što je na nebu i na zemlji. Bog je dao zakon postojanja, zakon života i rada svakome stvorenju. On kao Stvoritelj i vrhovni Gospodar svega može ispod svojih zakona izuzimati i drukčije raspoređivati, baš tako kako se njegovoj mudrosti učini zgodnijim.

I sam je francuski bezvjerac Rousseau kazao, da bi u ludnicu trebalo zatvoriti svakoga, koji bi govorio, da Bog ne može čudesa tvoriti.

Šta je čudo? Vidljiv događaj, koji se nikako ne može po prirodnim zakonima protumačiti, zbiva se jedino vanrednim utjecajem dragoga Boga. U znanju i vjeri da je Bog svemoguć, uvjerenje je svih ljudi, da Bog može čovjeku da pomaže na vanredan način. Između ostalih dobara ljudi su oduvijek od Boga vidljiva dobra tražili i traže i tražit će, osobito zdravlje: slijepi vid, gluhi sluh, hromi hod itd.

Bog je takve molbe uslišavao, navlastito je to bilo u vrijeme Kristovo, kada je Sin Božji i svoje božansko poslanje pred narodom velikim čudesima potvrđivao. I Crkva katolička, Kristova zaručnica, i ona se pozivlje na Kristova čudesa, a u dokaz da je ona jedina prava Kristova Crkva navodi, što se u njoj događaju čudesa, koja se nigdje drugdje ne zbivaju.

Takva čudesa u krilu katoličke Crkve Bog i danas tvori, osobito u Gospinu gradu Lurdu, gdje po Marijinu zagovoru ozdravljuju i smrtno bolesni i neizlječivi. U Lurdu se opetuju Kristova čudesa: hromi hode, slijepi vide, gluhi čuju, gubavi se čiste.

Još od početka lurdskih čudesa nevjera se svom žestinom na njih oborila. Nije ih htjela priznati. Sve su bezvjerske sile bile pokrenute protiv čudesa Majke Božje u Lurdu. Osobito su se istakli liječnici, koji su bili zadojeni materijalističkim idejama. Ali tokom vremena i oni su bili prisiljeni, da svoje mišljenje izmjene. U lurdsku, Marijinu „kliniku", kako je netko nazvao Lurd, došlo je i još uvijek svake godine dolazi na stotine i na hiljade liječnika, pa i najokorjelijih bezvjeraca. Pa kad i takvi liječnici znanstveno ispitaju lurdske događaje, ne mogu, a da i oni ne zasvjedoče, da „zaista u Lurdu ozdravljuju teški bolesnici" i da se „takva ozdravljenja ne mogu protumačiti naravnim sredstvima".

Mnogo je liječnika pošlo u Lurd iz znatiželje, a i s namjerom da tobože uspješnije budu mogli pobijati katoličko „praznovjerje" (tako su se oni do svog dolaska u Lurd o lurdskim čudesima rado izražavali). A iz Lurda se vratiše temeljito izliječeni od svoje bezvjerske i protukatoličke bolesti i javno posvjedočiše i ne prestaju svjedočiti za istinitost lurdskih čudesa.

Providnost se Božja, u čast Majke Božje, služi i nevjerom drugih: da njihovo priznanje i obraćenje učvrsti i naše znanje i našu vjeru; da Bog, po zagovoru svoje Majke, čini čudesa na korist patničkog čovječanstva.

O. dr Grabić.

ŠKOLA I NAOBRAZBA NE MOGU NADOMJESTITI VJERE

I. Žalosno nam iskustvo svjedoči, da su zločini sve češći tamo, gdje je školska naobrazba na štetu vjere.

1. — Poznato je, da su u Francuskoj u prošlom stoljeću ukinuli sve vjerske škole, a iz državnih su škola izbacili vjeronauk. Danas su se prilike poboljšale. Da vidimo, koji su plod donijele one bezvjerske državne škole! Ćudoredni je pad bio strašan. B o n z o, sudija u području Seine piše: „Francuska ide u propast... Glavnu krivnju za nećudorednost i pokvarenost očito nosi bezvjerski odgoj."

Slično i pariski sudija G u i l l o t veli: „Lajičke (t. j. bezvjerske) škole strašnu su propast učinile. S vjerskim idealom nestaje i svaki drugi ideal. Ljudi bez domovine (skitalice) rastu na istom drvetu, na kojem i ljudi bez vjere."

Sigurno su ovi suci imali i previše posla s bezvjerskim ljudima, da ovako crno opisuju ćudoredno stanje, koje su proizvele lajičke (bezvjerske) škole. Dapače sam protestant Buisson, koji je 20 godina radio na tom, da se škole lajiciziraju (da postanu bezvjerske), nakon žalosnog iskustva izjavljuje, da općenito „svi moraju priznati ćudoredni pad".

Iste nam posljedice potvrđuju brojke iz službene statistike. U području Seine od 100 djece, koja su bila pred sudom, 89 ih je pohađalo bezvjerske državne škole. U godini 1887. bilo je 28.000 djece pred policijskim sudom, a osim ovih još 580 djece pred višim sudom osuđeno. Još je užasnija pokvarenost radničke djece u Parizu, koja su pohađala državnu školu (bez vjeronauka). Prije o nekim zločinima nije bilo ni spomena, a sada su na dnevnom redu. Grijesi Sodome zavladali su opet u mladeži. Takovo i toliko zlo proizlazi iz bezvjerske škole i odgoja, i vodi: k ćudorednom padu, nepoštenju, zloći i slomu građanskog rada.

Kad bi odgoj i naobrazba bez vjere mogla da popravi ćudoređe, tad bi i zločini morali opadati. No baš opažamo da ćudoredni zločini i ubistva sve više rastu sa naprednijim odgojem, dapače broj se n a j o b r a z o v a n i j i h zločinaca podvostručio.

2. — Za Francuskom povele su se i druge neke države. I tamo se istiskuje vjersku pouku iz škole, ali zato broj zločina i prevara raste. Velika je to lekcija za nas i za sve one, koji sa školom imaju posla. Školstvo se poboljšava, ali ponestaje duha vjerskoga.

A i u školama, gdje imade vjerska pouka, nema zato pravog uspjeha, jer se opaža, da je roditelji ne pomažu kod kuće. Velika je važnost vjerske obuke u roditeljskoj kući, jer i najbolja katolička škola ne može da dijete vjerski dobro odgoji, ako se kod kuće ruši ili zanemari vjerski nauk. Tu je onda i uzaludan trud vrsnih vjerskih učitelja. Svakako će vjerska škola i bez roditeljske pomoći uvijek imati više uspjeha od bezvjerske. Ali je iskustvo dosta pokazalo, da sama škola ne može da nadomjesti vjeru. Pošten i ćudoredni je život uvijek u onim školama slabiji, u kojima je i vjerska odgoja slabija.

II. Vjera može i bez osobite naobrazbe da vodi k dobrom ćudoređu.

Prošlog je vijeka neki Francuz napravio kartu o stanju naobrazbe i školstva u Francuskoj. Krajeve, u kojima ima puno škola bojadisao je bijelo, a one sa malo škola crno. Uz tu je kartu sastavio i drugu, i to o stanju ćudoređa. Zanimivo je promatrati obje karte! — Paris po mnoštvu škola ima deseto mjesto, a po zločinima prvo. Kraj oko rijeke Seine s dobrim školama ima 33 zločinaca na 10.000 stanovnika, a kraj Creuse (Krez) zauzima u školstvu 64. mjesto, dakle ima malo škola, ali od 10.000 stanovnika ima samo 7 zločinaca.

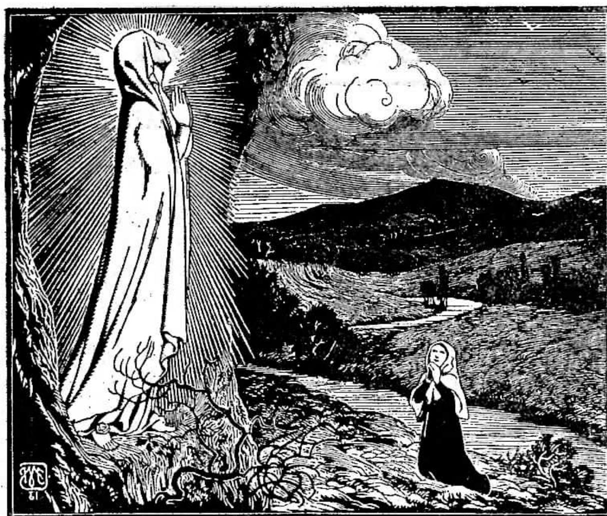
Dakle vjera može i bez škole da stvori pošten i ćudoredan narod, ali škola bez vjere toga ne može. Katolička Crkva ipak nije protiv napretka naobrazbe i školstva, jer su do nedavna jedini učitelji i prosvjetitelji bili svećenici i redovnici. Pape su osnovali prve evropske univerze i visoke škole. Koliko je Katolička Crkva učinila i u našim hrvatskim krajevima u napretku školstva, lijepo je iznio A. Cuvaj u svojoj knjizi: „Građa za povijest školstva" i svećenik Fran Plevnjak u svojoj knjizi: „Prilozi za kulturnu povijest hrvatskoga svećenstva".

III. Vjera se nipošto ne smije odstraniti iz škole i odgoja.

Već je papa Pije IX. osudio (Silab. t. 48) mišljenje nekih katolika, koji su branili odgoj u školama bez vjere. Zato i katolička Crkva pazi toliko na odgoj mladeži. Tako na pr. u konkordatu, što ga je Pije XI. nedavno sklopio s njemačkom državom, jedna je od bitnih točaka prava Crkve na odgoj katoličke omladine i na vjerski nauk u školama.

Korijen i temelj svake ćudorednosti je vjera i poštivanje Boga. Krepost i ćudorednost sastoje se baš u tome, da vršimo volju Božju, jer to Bog traži od nas, i jer On kažnjava svaki čin, koji se vrši protiv Njegove volje.

Slobodoumni profesor narodnog gospodarstva, Emile de Laveley tvrdi, da napredno društvo ne može da trajno opstoji bez vjere, a nema ni ćudoređa bez vjere u Boga i u besmrtnost duše: „Osim ove dvije istine nema više ništa, što bi u razumu moglo spriječiti,

ČETRNAESTGODIŠNJOJ BERNARDICI UKAZUJE SE MAJKA BOŽJA

da tražim svoje zadovoljenje i korist makar i na račun blagostanja drugih..." Nitko od ljudi ne može da mi zabrani nečistu ili oholu misao, ovo ili ono zlo djelo. Ljudi me mogu siliti, da ovo ili ono ne učinim ili učinim. Ali u svojoj savjesti sam ja gospodar i tu me može obvezati samo Stvoritelj moj, Gospodin Bog.

Bezvjerski je dakle odgoj promašio svoj cilj. On je kriv, da je u Francuskoj u jednoj godini 443 djece učinilo samoubijstvo. A i u samom Zagrebu imade u novije vrijeme mnogo krađa i provala, koje čine upravo maloljetnici.

Posljedice ovakvog odgoja zgodno crta bivši španjolski ministar Aleksandar Pidaly Mon na kat. kongresu god. 1889. ovako:

„Naučenjak zbori: „Nema Boga".

Vlast to čuje i veli: „Nema ni pravednosti".

U zločincu odjekuje isti glas: „Nema ni krivnje".

Mladić veli: „Nema kreposti".

Podanici viču: „Nema zakona".

Vrlo je zanimiva crtica iz života bezvjerskoga filozofa Voltaire-a (Voltera). Jednom je sa svojim prijateljima d' Alembertom i Diderotom sjedio kod stola i u ugodnom raspoloženju raspravljali su o kojekakvim bezvjerskim ludorijama. Pala je tu i riječ, da nema ni Boga ni ćudorednih zakona. Kad je Volter došao do takvih kobnih zaključaka, uplaši se te šapne svojim prijateljima: „Počekajte, dok mi sluge odu, jer ne bi baš htio, da me još ove noći ubiju."

Stj. Blašković.

Život s Crkvom

SV. MISA IZVOR MILOSTI

Sam Isus Krist sišao je s neba na zemlju da nas oslobodi od ropstva đavlova, u koje smo pali po grijehu. Uzeo je na Se naše grijehe. Trpio je za nas i konačno se žrtvovao na križu. Po žrtvi na križu otvorio nam je nebo. Zadovoljio je za naše grijehe. Pomirio je griješno čovječanstvo s Bogom.

Spasitelj je htio ostati s nama zauvijek. Kad je na posljednjoj večeri pretvorio kruh u Svoje Tijelo i vino u Svoju Krv, naložio je apostolima: „To činite na moju uspomenu". (Luka, 22, 19.). Time je htio da Ga uvijek prikazujemo Bogu Ocu kao žrtvu. I On se doista dnevno žrtvuje na našim oltarima u sv. Misi. Tu se On sam žrtvuje. Svećenik je samo Njegov zamjenik. Zajedno sa svećenikom prinose tu žrtvu i svi oni, koji pobožno prisustvuju sv. Misi. A kome je prikazujemo? Ocu svome Nebeskome. Često je prikazujemo i na čast Svetaca. Time se hoće reći, da mi kod sv. Mise zahvaljujemo Bogu za milosti, koje im je iskazao i molimo se, da nas oni zagovaraju kod Gospodina Boga. — Za koga se prinosi sv. Misa? Ponajprije za sve prisutne, za čitavu katoličku Crkvu i za sve duše, koje još trpe u čistilištu. Svećenik još napose prinosi sv. Misu za koga živoga ili preminulogа člana katoličke Crkve. Za to prima nagradu od vjernika, na čiju se nakanu prikazuje sv. Misa. Nije to plaća za sv. Misu, nego doprinos za njegovo uzdržavanje.

Sv. Misa je divna prilika da izmolimo mnoge milosti.

Kao da se Isus stavlja sam u naše ruke da Ga mi prikazujemo Ocu Nebeskome. Tim darom iskazujemo Bogu najveću čast i veselje, koje mu uopće možemo dati. Sv. Misa je n a j l j e p š a ž r t v a p o h v a l n i c a.

Sv. Misom možemo podati najdostojniju zahvalu za sva dobročinstva. Prinosimo Mu Njegovoga namiljijega Sina Isusa Krista na dar. Po tome je sv. Misa Bogu Ocu najugodnija ž r t v a z a h v a l n i c a.

Po sv. Misi možemo od Boga izmoliti oproštenje grijeha i otpuštenje kazna, koje smo za njih zaslužili. Isus veli: „To je krv moja..., koja se prolijeva za vas i za mnoge na oproštenje grijeha". (Mt. 26, 28.). Krv Isusova neprestano vapije k Bogu, da se smiluje griješnicima i da im oprosti. Da dobijemo oproštenje svojih grijeha, moramo se za njih pokajati i ispovijediti ih. Tu milost kajanja i ispovijedanja dobivamo po sv. Misi. Sveta Misa je prema tome prava p o m i r n a ž r t v a z a g r i j e h e. Ona je i pomirna žrtva za siromašne duše u čistilištu. Da im se oproste i prikrate muke, nema ništa bolje, nego prikazati ili dati prikazati sv. Misu za njih.

Po sv. Misi možemo napokon izmoliti od Boga sve milosti, koje trebamo. Napose milost, da Bogu vjerno služimo do konca i postignemo vječno blaženstvo. Isus nam je obećao: „Zaista, zaista vam velim, da ćete primiti štogod zaištete kod Oca u moje ime". (Iv. 16, 23.). Nikad nemamo bolje prilike da molimo nešto u ime Isusovo, nego je to kod sv. Mise. Tu i sam Isus moli za nas i žrtvuje se za nas. Po tom je sv. Misa n a j v e ć a m o l i t v e n a ž r t v a.

Isus nam je svojom smrću na križu otvorio nepresahnut izvor milosti. Taj izvor uvijek teče u sv. Misi. Sve milosti, koje nam je Isus zaslužio na križu, dijeli On u sv. Misi. Budimo uvijek kraj toga izvora, kad nam je ikako moguće. Radosno crpimo iz njega. Tu se nalazi neizmjerno blago za nebo, „koje moljac i rđa ne izjedaju". (Mat. 6, 19.). — U sv. Misi nalazimo najveću utjehu u tjeskobama, mukama i poteškoćama. Tu je Isus, koji nas neizmjerno ljubi i koji nam može pomoći. On uvijek rado pomaže. Ta i zove nas: „Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti". (Mat. 11, 28.).

Što sve možemo postići po sv. Misi?

Svetom Misom možemo: 1. dati Bogu najveću čast; 2. najljepše Mu zahvaliti na svim dobročinstvima; 3. izmoliti oproštenje grijeha za sebe i za duše u čistilištu; 4. izmoliti najveće milosti.

Obraćenje isprošeno po sv. Misi.

Pater Buis, misionar u Kini pripovijeda ovu zanimljivu zgodu: Bio sam misionar u Išanstvinu. Tu je u jednoj kući ležao teško bolestan čovjek. Bio je uzet. — Pohodim ga s namjerom, da ga pripravim za sveti Krst. Radovao se doduše, kad sam mu izrazio svoje veselje da ga vidim. Ali te strašne boli i pomisao na smrt! Kad sam mu govorio o svetom Krstu, vladao se kao da ga hoće đavao posvema zasjesti. Bijesnio je i psovao Boga. „Tako šta", veli on, „neću nikad primiti. Kako bi me Bog mogao mučiti ovako strašno u najsnažnijoj muževnoj dobi. Ne ću da se krstim. To je nepotrebno." Žena mu, poganka, još ga hrabrila i željela, da što prije dođe u pakao. — Siromašni čovjek! Kako mu je teško srce otrgnuti od zemaljskoga blaga! Moje tješenje i riječi nijesu pomagale. Vratim se kući. Sumnjao sam u uspjeh, no ipak nisam ostao bez nade. — Drugi dan sam prikazao sv. Misu u čast Presvetoga Trojstva za toga bolesnika. Preporučio sam ga u zaštitu sv. Josipa. — Ne potraja dugo i šta se dogodi. Bolesnika donesu na nosiljkama u moju postaju pred kuću. Onaj očajnik i poganin primio je sv. vjeru i posve se predao volji Božjoj. Molio me, da ga krstim. Kad sam ga dovoljno poučio, podijelio sam mu sveti Krst i posljednju Pomast. Tad sam morao otputovati. Preporučih ga još jednom očinskoj brizi njegovoga imenjaka sv. Josipa, koji mu se doista pokazao pravim zaštitnikom i odvjetnikom.

J. Rukelj.

SV. JOSIP U SVOJEM SKROVITOM ŽIVLJENJU

Pogledajmo malenu kućicu u Nazaretu u kojoj upravlja i gospodari sv. Josip, pa ga molimo, da nam bude učitelj tijekom života.

1. Nastupanje sv. Josipa.

Nije sv. Josip uvijek bio tako čašćen u sv. Crkvi kao danas. On skroman i ponizan, ostao je mnogo stoljeća dosta neistaknut. Doduše znalo se, kakav je bio njegov položaj prema Spasitelju, kakovo je značenje imao on za otkupljenje, da je bio zaručnik Bl. Djevice Marije, kada je primila anđeosku pozdrav. Bio je time odlikovan, što mu se anđeo tri puta ukazao: prviput, kada je htio potajno napustiti Majku Božju; drugiput, kada je imao spasiti sv. Obitelj od Heroda i putovati s njom u Egipat; trećiput, kad mu je anđeo javio, da se može povratiti u Nazaret.

Još jednom spominje sv. Pismo sv. Josipa, naime, kad je s Majkom Božjom tražio Isusa u jeruzalemskom hramu. Tri dana i tri noći, trpio je on s Majkom Božjom sve boli i nemir duše radi gubitka dvanaestgodišnjeg Isusa. — Od tog vremena, nigdje više ne nailazimo na osobu sv. Josipa.

2. Povučenost sv. Josipa.

Mjesto njegovog djelovanja jest mali i tihi Nazaret, udaljen od svijeta. Uska mu je sveta kuća, neznatna radionica, hrapavo oruđe, siromašno odijelo i hrana, nepoznato je njegovo ime. Oni u najbližem krugu, poznavaju ga kao jednostavnoga tesara. Sav ostali svijet ne zna o njemu ništa, pače ni u Jeruzalemu nije poznat. Tako je on povučen još u dublju skrovitost. On živi mirno i nepoznat. Ne znamo, koje je godine umro i koliko je bio star. Nijedna riječ nije zabilježena o tome u sv. knjigama, nikakvo djelo, nikakvo čudo ne spominje sv. Pismo od njega. Ne zna se nikoja crta iz njegovog mučnog života, osim ono, što o njemu priča biblija, kakvo mu značenje pripada; kakvu je on ulogu imao u planu Otkupljenja. Punim se pravom zaključuje, da je on morao biti čovjek velike svetosti, jer ga je Providnost odabrala, da bude zaručnik Bl. Djevice Marije i othranitelj božanskom Djetešcu. Kao što se njegov mučni život razvijao u skrovitosti, tako i njegov život molitveni prekriven je koprenom tajnosti. — Tako stupa kroz život sv. Josip, mirno i sakriven, i sasvim nepoznat.

No, on niti ne traži što drugo, jer to upravo i dolikuje njegovom velikom karakteru. U školi ponizne službenice Božje, naučio je on, što je veliko i malo pred Bogom i pred ljudima. Od Isusa pak, koji je 30 godina u dubokoj sabranosti živio, od njega je naučio i shvatio, što je vrijednost mira, skrivenosti i unutrašnjeg života.

Mirno i daleko od svijeta živio je hranitelj Kristov, i u sjeni povučenosti ispustio je svoju blagu dušu. Nekoliko pari ljudi iz Nazareta pratilo je njegov lijes. Nikakav sjajan spomenik ne označuje njegov grob. Kasnije se na njeg potpuno zaboravilo i danas nemamo od njega nikakvih ostataka.

Sv. Josip je ipak najveći među onima, koji su vršili vjerno volju Božju. Uzvišen je po svom naložaju, visoko podignut u slavi Božjoj, nad patrijarsima, prorocima i apostolima stoji on na tronu i mi upiremo oči u njega sa strahopočitanjem, ljubavlju i povjerenjem, kao moćnoga posrednika kod Boga. Kristovi zamjenici iskazaše mu posebnu čsat, kad su ga postavili zaštitnikom cijele Crkve.

To je dostojanstvo i nagrada sakrivenog, ali Bogu milog života.

Ne vidimo li mi tu mnoge pouke za sve nas? Samo duševni život ima vrijednost pred Bogom, a ne izvanjski život kojeg čovjeka. Jedinstvo s Bogom, rad i molitva s Isusom i

ŽALOSNA MAJKA BOŽJA

Marijom, pomoći će nam da lako podnosimo svakodnevne križeve i patnje. Tihi rad u službi Božjoj i ljubavi prema bližnjemu, žrtvovanje i molitva za spas duša: sve je to od neizmjerne vrijednosti i ostaje za uvijek. Sve pak drugo: ime, čast, položaj, uspjeh i posjedovanje, sve je to kao pljeva ili kao pjena.

Budimo zato ustrajni u svom zvanju i zadovoljni u svom položaju! Budimo ponosni što smijemo s Isusom i Marijom dijeliti sreću skrovitosti i naučimo se cijeniti ovaj kratkotrajni život, da ga iskoristimo za kraljevstvo Božje. Bogu je mnogo miliji tihi i sakriven život, nego i najbučniji rad svijeta.

Ti dragi sv. Josipe, budi nam vođa u duhovnom životu, uči nas, kako ćemo se posvetiti i kako da djelujemo za stvar Božju. Sv. Josipe, Ti ljubitelju skrovitosti, moli za nas!

S-d-c

Kršćanska obitelj

BRZO K MAJCI

Kad dijete ozebe, rasplače se. Trči brzo svojoj majci. Stavlja svoje male ozeble ruke u majčine dlanove ili u rukave. Majka privija svom ljubavlju ozeblo dijete na svoje srce i grije ga. Dijete se za čas zgrije i nasmiješi.

Kad dijete ostane samo usred igre, i onda se rasplače. Brže trči opet svojoj majci. Zabuši svoju zaplakanu glavicu u majčino krilo. Tu se isplače. I gle, bolje mu je. Majčina meka ruka milovanjem odnijela mu bol. Djetetu je opet dobro.

Kad dijete osjeti kakovu bol u svome malom tijelu, rasplače se i te kako. Stisne se u kakov kut sobe. Tu kunja i plače bolno. No sada samo bolno dozivlje svoju majku. Ona sva zabrinuta žuri se nemoćnom djetetu. Diže ga na ruke. Ljubi ga. Šapće mu mile riječi utjehe. Polaže ga polako u krevetac. Uvijek je uz njega. Male ruke osjete, kako ih čvrsto drže mile ruke majčine. Pogledava mile njene oči, koje s njega ne skida. Bolno se dijete smiruje. Bol podnosi mirno. Dijete ozdravi.

*

I srce Tvojih štovatelja, Gospo, je kao ono dijete.

Kad ozebe srce u svijetu, rasplače se jako. I žuri se onda k Tebi, svojoj svetoj Majci. Žuri sa najvećim pouzdanjem. A Ti, sveta Majko, nježno privijaš sebi ozeblo srce. Griješ ga na svome presvetom Srcu: Ono se zgrije i zahvalno se Tebi nasmiješi od sreće.

Kad srce osjeti da je u osami, rastuži se jako. Da, ono plače kao malo dijete. I što čini? Trči i opet k Tebi, svojoj svetoj i miloj Majci. Sklanja glavu okupanu u suzama u Tvoje presvete ruke. Tuge nestaje kao i oblaka, koga sunce rasprši.

Kad se u srce uvuče bol duboka, ono tužno plače. U kutu kunja kao nemoćno dijete. I ne može ni da trči više k Tebi, k dobroj Majci svojoj. Samo Te dozivlje u svojoj boli. I Ti se, predobra Majko, prigiblješ našemu bolnom srcu sa puno ljubavi i miline. Blažiš boli svom nježnošću. Milim i svetim pogledom krijepiš ga u nemoći. Bol u srcu biva manja. Ono osjeti čvrstu ruku mile pomoćnice, Nebeske Majke i — mora ozdraviti.

Da, uvijek brzo k Majci! Ta, samo je Ona: Utjeha žalosnih! Samo je Ona: Utočište bijednih! Da, Ona je: Majka ljubezna i divna! **M. M.**

ĐAVOLSKA SKUPŠTINA

Đavli su jednom držali veliku skupštinu u paklu. Bili su vrlo ljuti. „Premalo ljudi dolazi u pakao. Ljudi su previše valjani i čisti. To mora biti drukčije." — „Vrlo jednostavno", reče jedan vrlo lukavi đavao knezu pakla. „Majke su previše kršćanske, moramo ih opet pođavoljati!" Sotona se smijao: „To neka bude. Žena neka ne bude više mati, nego samo grješna jabuka, u koju će ljudi zagristi i sebe upropastiti!" Raspustio je skupštinu. Sat kasnije poslani su brzojavi na sve đavolske radionice svijeta: na odijeljenja za štampu, za modu, za šport, za umjetnost, za medicinu, za znanost, za glazbu, za cirkuse, za gostione, za krive vjere itd. Svi su sadržavali nalog: „Majka ne smije više biti kršćanska, žena mora postati đavolska!"

Nekoliko godina kasnije opet je bila skupština u paklu. Ovaj put je vrhovni đavao bio zadovoljan. Udario je lukavoga đavola svijeta po ramenu i rekao: „Prijatelju, majčinsko sjeme cvate!" *Priredio*: **J. Ott.**

ČUVAR KOZA U NEBU

Jednoga dana pozvali su me k jednom 95 godišnjem starcu. „Oče, dao sam te pozvati, da me ubiješ. Dragi je Bog, tako izgleda, zaboravio na mene na ovoj zemlji, i rekli su mi, da me ti možeš ubiti. Moram otići, dosta sam živio."

„Razumijem, što hoćeš, ali najprije moraš pripraviti svoju dušu, primiti sveti Krst, onda će se sve po tvojoj želji svršiti."

„Pouči me, daj mi krst i otići ću."

Poučio sam ga, i malo dana iza toga primio je sv. Krst. Drugog jutra dao me je pozvati. „Oče," reče, „prošle sam noći došao do nebeskih vrata, ali me tu nisu pustili unutra, jer sam bio zaboravio ime Majke Božje. „Vrati se na zemlju", rekli su mi, „i nauči najprije to ime, onda možeš opet doći."

Dao sam, da dobri starac dva put, deset put i stoput ponovi sv. ime Marija. — Drugoga dana opet me je dao pozvati. „Oče," reče, „opet sam došao do nebeskih vrata, i kad sam rekao ime Marija, otvoriše mi i dragi Bog mi reče: „Vrati se natrag, oprosti se od zemlje, spremi se i onda dođi ovamo; postavit ću te u nebu za čuvara koza."

Nekoliko dana kasnije u snu uvijek ponavljajući ime Marija. I danas je bez sumnje u nebu i „čuva dragom Bogu koze."

To je jedino „ubojstvo", što sam učinio.

P. Porte O. M. J. — **I. Ott.**

Gospa dobrog savjeta

PROZORI DUŠE

Stari su već poganski filozofi nazivali naše oči prozorima duše. Taj su naziv poprimili i sveti Oci i crkveni učitelji. Taj je naziv za oči sasvim opravdan. Svakidašnje iskustvo svakog pojedinog čovjeka jamči zato. Kroz prozor na kući unilazi svijetlo. Kroz prozor na kući može čovjek i sve u dotičnoj kući razgledati. Kroz naše oči dolazi u našu nutrinju svijetlo raznih predodžbi. Najrazličitije slike unilaze u dušu baš kroz oči. Ali i obratno. Gotovo svakom čovjeku po očima može čovjek prodrijeti u mnoge tajne duše i sve ondje prilično točno razgledati.

Oči su velik dar Božji. Od sjetila su nam one najpotrebitije i ujedno najmilije. Zato za mile osobe i predmete kažemo, da ih čuvamo kao oko u glavi. Čovjek upoznaje izvanji svijet i razne događaje pomoću sjetila. Veći dio izvanjih podražaja dolazi u čovjeka po očima. Upravo zato mogu oči snažno uplivati i na naš duhovni život. Što u čovjeka čine požude, napose ljubav i mržnja, to im obično predoči mašta. Mašta pak najviše i najradije predočuje ono, što je oko vidjelo. Prima li u čovječju nutrinu oko lijepe slike, onda će se i mašta njima pozabaviti. Prima li štogod ružno, onda će i mašta neprestano ružne predodžbe stvarati.

Pažnja na oči potrebna je radi našeg duhovnog napretka osobito iz dva razloga. Jedan je razlog u tome, da očima možemo sačuvati ili izgubiti sabranost duše. Drugi je razlog u tom, što se vrlo važna krepost, sveta čistoća, obično sačuva ili izgubi očima. Jedno je i drugo vrlo važno za duhovni napredak. Ne može naime čovjek, veliki rastresenjak, napredovati u duhovnom životu. On je pustio oči svoje, da hvataju svakovrsne slike iz ovoga vidljivoga svijeta. Neka se on sada dade na molitvu ili razmatranje, slabo će uspijevati, jer mu sad mašta neprestano predočuje dugu povorku raznih slika i utisaka, koje su oči prenijele iz izvanjega svijeta. On se sabire, a mašta ga opet rastresa. Često puta mu je zato molitva neprestana borba s rastrešenošću, kojoj je na koncu konca u dobroj mjeru sam kriv. Nije naime pazio na oči, i zato u molitvi osjeća tu svoju krivnju. Koliko bi bolje bilo za takvog čovjeka, da malko obuzda svoje oči. Ne trebaju baš one svuda vrludati i baš sve zapaziti. Obuzdavajući tako svoje oči zadržat će i sačuvati mnogo sabranosti, koja je toliko potrebna za molitvu, razmatranje i uopće za duhovni napredak. Još manje može u duhovnom pogledu naprijed onaj čovjek, koji ne pazi na čistoću duše. U blizinu Božju ne može ništa, što nije čisto. Sačuvanje čistoće, te najmilije kreposti u Božjim očima, uvjetovano je pažnjom na oči. Preko očiju dolaze u dušu nečiste predodžbe, koje onda mašta često i prečesto u čovječjoj duši obnavlja. Muka je to i nevolja, a krivac je onaj, koji nije pazio na svoje oči. Kako su u pogledu čistoće oči vrlo važne, pokazuju nam toliki primjeri iz svetoga Pisma, cijele povijesti roda ljudskoga i tolikih pojedinaca. David, kralj, je bio čovjek duha Božjega. Ipak je strašno propao, povrijedio je stid i svoj zakoniti brak, sagriješio pred licem Gospodnjim. Do strašnoga grijeha doveo ga je jedan pogled na Urijinu ženu. Putifarova žena u Egiptu pustila je svoje oči, da neprestano zapinju u lijepog mladića Josipa, i to je nagnalo, da je tražila od njega grijeh. Holoferno se zagledao u ljepotu Judite, i to ga je stajalo života. Čisto srce mora zato svom pomnjom paziti na čistoću u svojim pogledima, ne će li kasnije gorko okajavati svoju propast. U tom pogledu moraju paziti ne samo ljudi, u koliko gledaju, nego i u koliko davaju razlog, da ih drugi gledaju i tako griješe. To se tiče osobito ženskih osoba i njihove nošnje. Nije samo grijeh, koji je unišao u dušu onoga čovjeka, koji je nečedno odjevenu žensku gledao, nego je i grijeh, koji je proizašao iz njezine duše, kad se usudila nedolično i nečedno odijevati.

Koliko je potrebno paziti na svoje oči, kazuju nam toliki sveci. Iz njihovog životopisa razabiremo, da su baš po pažnji na oči napredovali na putu svetosti. Ta im je pažnja čuvala veliki uvjet svetosti, čistoću, a sačuvala im je napose toliko potrebnu sabranost u molitvi. Treba zato paziti na svoje oči. Čovjek, koji ne zna paziti na oči, možda će morati i te kako okajavati svoj duhovni pad, razne grijehe, a da ni ne spominjemo izgubljeni duhovni napredak. Gospodin nam je stvorio i kapke na očima, udijelio nam je i mogućnost, da se okrenemo i odvratimo poglede svoje od svega, što nam može naškoditi u duhovnom životu i napredovanju. **Dr D. Hren.**

Lijepa budućnost konfesionalnog školstva u Americi

Nedavno su održali svoj godišnji sastanak organizirani roditelji, čija djeca pohađaju konfesionalne (vjerske) škole. Ta divna zamisao organizacije katoličkih roditelja vrlo je mlada. Prvi počeci datiraju od 1931., kada je organizacija imala samo 9000 članova. Zanimanje i odziv katoličkih roditelja bio je preko očekivanja pa sada organizacija broji preko 40.000 članova. Glavni cilj organizacije jest sudjelovanje roditelja u duhovnoj odgoji njihove djece, materijalni doprinosi za uzdržavanje vjerskih škola i organizirana obrana tih škola u slučaju potrebe. Katolički roditelji pokazali su već sada zamjerne usluge katoličkom školstvu, osobito po svojim velikodušnim darovima za uzdržavanje škola, tako je ove i prošle godine bilo i lijepe uštede. Pokret organizacije katoličkih roditelja u najvećem je zamahu i može se s pravom očekivati, da će zauzeti velike dimenzije.

Pravoslavni nadbiskup primljen u kat. Crkvu. — Rusko-pravoslavni nadbiskup Vladimir Aleksandroff primljen je u Peekshillu u New-Yorku u kat. Crkvu od Msgr. Bucisa, koji je biskup za sve grčko-sjedinjene župe u Evropi. Msgr. Bucis poslan je u Sjedinjene Države od papinske Komisije za Rusiju, kad su neki pravoslavni svećenici u molbi na sv. Oca tražili da budu primljeni u kat. Crkvu.

Iz apostolata sv. Ćirila i Metodija

ČEMU IZLAZIMO?

Crkva Kristova već preko 1000 godina krvari s teške rane, koja joj zadaje boli, a ta rana je t. zv. raskol. Po volji Kristovoj sveta Crkva treba da bude jedna i jedinstvena: jedno stado pod jednim pastirom. No ljudi su raskinuli to sveto jedinstvo. Veliki dio kršćana ne nalazi se u jednom ovčinjaku Kristovu. Odvojeni od živog drveta Kristova nalikuju raskoljenoj, odsječenoj grani bez pravoga života. I Slaveni su utjecanjem Grka, bez svoje velike krivnje, uvučeni u nesretni raskol, što više oni postadoše nosioci njegovi i branitelji.

Vrhovni pastiri stada Kristova od uvijek su nastojali, da izliječe nesretnu ranu na tijelu Kristovu. Počevši od Nikole I. (858.—867.) pa sve do Pija XI. ne prestaju raditi i moliti se, da prestane raskol, da „svi budu jedno", kako je molio Krist na posljednjoj večeri. U tom su svetom poslu osobito mnogo učinili posljednji veliki pape Leon XIII., Benedikt XV. i Pijo XI.

Dobri su kršćani nastojali, da biskupima rimskim, tim vrhovnim pastirima, u radu oko svetog sjedinjenja pomognu. Pojedini crkveni redovi stavljaju svoje sile na službu ovoj velikoj ideji. Što više uzimaju istočni obred samo da mogu što uspješnije raditi. Drugi kršćani stupaju u pobožna društva, da molitvom i milostinjom podupru rad misionara.

Jedno takovo pobožno društvo je i „Apostolat sv. Ćirila i Metodija pod zaštitom Bl. Djevice Marije". To je društvo potpuno slavensko. Središte mu je Velehrad u Moravskoj, gdje je umro sv. Metodije. Društvo je rašireno po Čehoslovačkoj, Poljskoj, Sloveniji i Hrvatskoj.

Zaslugom svetoga biskupa dra Josipa Langa uvedeno je to društvo i u Hrvatsku. Veliki pokojnik bio mu je prvim predsjednikom. Hrvatski „Apostolat" postoji već punih 34 godine. S početka je pobudio veliki zanos. U kratko vrijeme upisalo se u „Apostolat" preko 15.000 Hrvata. S vremenom je oduševljenje jenjalo. No sve do sada zadržao je „Apostolat" mnogo vrijednih i požrtvovnih povjerenika i članova.

Da se „Apostolat" nije jače razvio, razlog je tomu, što nije imao svoga vjesnika. Članovi nisu mogli dobivati dosta pobude i pouke. Prije 8 godina počeo je izlaziti „Glasnik sv. Ćirila i Metodija", ali nakon 2 godine izlaženja morao je usnuti. Izdaci su u velike prekoračili primitke.

Da se „Apostolat" ipak održi, što više da se ojača i proširi, pala je u odboru „Apostolata" misao, da se vijesti iz „Apostolata" donose u kojem raširenom hrvatskom časopisu. „Apostolat" i onako stoji „pod zaštitom Bl. Djevice Marije", što je bilo najzgodnije, nego da se Apostolat stavi pod okrilje Gospe Lurdske, Čudotvorke! Uprava „Naše Gospe Lurdske", izjavila se pripravnom pomoći Apostolat u njegovim ciljevima, zato evo ovako izlazi prvi puta Vjesnik iz Apostolata pred svoje članove i pred nove čitače.

Što želimo postići?

Donositi ćemo pobudne člančiće o radu za sveto sjedinjenje. Donosit ćemo primjere obraćenja s raskola pokazujući, da kod Boga nije ništa nemoguće. Donosit ćemo rad katoličkih redova, koji rade za istok ili na istoku za sveto sjedinjenje. Njihov trud i njihove žrtve ponukat će članove i čitatelje, da im priskoče u pomoć molitvom i milostinjom. Donositi ćemo vijesti iz kršćanskog istoka, a i iz ostalog katoličkog svijeta, u koliko će to biti u vezi s istokom. Konačno će doći i društvene vijesti samoga „Apostolata".

Neka Bl. Gospa, koju pobožno štuje i zapad i istok, pomogne skromni rad „Apostolata" i čudesima obraćenja pokaže svoju majčinsku zaštitu!

Dr K. Dočkal.

PANTELEJMON

Posred vrućeg ljeta god. 1926. nanio me put u Grčku, u središte pravoslavne monaške (redovničke) „republike", na Svetu Goru Atos. Mnogo me je zanimao monaški život pravoslavne crkve, pa sam htio da ga promatram na samom izvoru. Sveta Gora Atos puna je manastira, od kojih su mnogi sagrađeni još pred hiljadu godina, kad je postojalo sveto jedinstvo između istočne i zapadne crkve. U to vrijeme cvao je na toj gori, pod posebnom zaštitom Majke Božje, koju su atoški monasi uvelike štovali kao svoju nebesku zaštitnicu, bujan redovnički život. Tu je bilo mnogo svetih pustinjaka eremita, bogoduhih isposnika, koji su živjeli po gorskim spiljama hraneći se korijenjem. Bilo je, nadalje, mnoštvo monaha, naseljenih u nekih 20 manastira. Živjeli su u monaškim zajednicama po strogim monaškim pravilima. Ova gora bila je u istinu mjesto pobožnosti, odakle se po riječima pape Inocentija III. još u početku 13. vijeka danomice dizala pobožna molitva čitave vojske monaha prema nebu, koji su pjevali psalme. Zato i sam Papa naziva ovu goru „svetim mjestom... kućom Božjom... i nebeskim vratima".

Nažalost, otkako je među ovo monaštvo ušao duh istočnog raskola, stao je sve više opadati vjerski život i monaška stega kod atoških monaha. Danas u tom monaštvu vlada veliko vjersko mrtvilo i sav monaški život sastoji se tek u nešto izvanjih obreda, dok je unutrašnji duhovni život potpuno zanemaren. Naročito je žalosno, što je uvelike zapušteno štovanje Presvete Euharistije, koje je tako reći žila kucavica vjerskog i duhovnog života.

Ti monasi nemaju dnevne sv. Mise i česte svete Pričesti, nego pribivaju sv. Misi tek na nedjelje i blagdane, a sv. Pričest jedva da primaju tek jedanput ili dvaput na godinu, a u najpovoljnijem slučaju, ako je koji monah osobito pobožan, smije primiti svetu Pričest najbliže u razmaku od četrdeset dana.
Za takve je onda kao uvjet priprave propisano, da imadu prije Pričesti tri dana provesti u potpunom postu. Bio sam prisutan liturgiji, kad je upravo na blagdan sv. Petra i Pavla kod svečane liturgije jedan monah pristupio k sv. Pričesti. Od slabosti jedva se držao na nogama, tri puta se bacio ničice na zemlju i tada pristupio da primi sv. Pričest.

Ovaj veliki nedostatak u vjerskom životu istočne odijeljene crkve primijetio je čuveni sluga Božji i veliki štovalac presvete Euharistije, bugarski monah obraćenik Pantelejmon.

Pantelejmon rodio se nekako u vrijeme francuske revolucije (oko god. 1879.) u mjestu Sudžak na podnožju gorja Sakar-Dagh, nedaleko Drinopolja. Već kao mladić pobudio je pažnju svojom pojavom u Drinopolju. Mršav i visok, u vrlo priprostom odijelu, hraneći se sušenim maslinama, ribama i sirom, što ga je nosio u torbi od kozje kože, prolazio bi Drinopoljem. Sve što je znao o vjeri, bilo je to, da je kršten i da je umio križati se. Zato su naime u Bugarskoj bili sami grčki svećenici, koji se nisu ništa brinuli za vjersku naobrazbu pravoslavnog bugarskog pučanstva, ne poznavajući uopće bugarskog jezika.

U to se pojavi u Drinopolju crna kuga. Čitave četvrti mjesta izumrle su od kuge. Stanovništvo je bježalo na sve strane, da se očuva od zaraze, ali kuga se širila i po okolišnim mjestima. Pantelejmon bježao je kao bez cilja iz jednog mjesta u drugo, svagdje pitajući: „Umiru li ovdje ljudi?" Ljudi ga sa začuđenjem gledali govoreći: „Pa dakako! Zar misliš da ti ne ćeš umrijeti?" Napokon začuje, da jedino na gori Atosu ljudi ne umiru od kuge, pa se zaputi onamo da se tamo zakloni. Tu ga primiše u neki manastir. Doskora mu se svidje monaški život tako, da je i sam želio da postane monahom.

No jedna misao uzbuđivala je u njemu teškoće: kako to, da smije prisustvovati svake nedjelje i blagdana svetoj liturgiji, a ne smije primiti svetu Pričest svaki puta, kad bi on želio. Prema običaju grčke pravoslavne crkve dopušteno je da se pričesti najbliže u razmaku od 40 dana, što znači, da se najviše devet puta u čitavoj godini smije primiti svetu Pričest. Kod svake svete Pričesti osjećao je Pantelejmon sve jaču žudnju za okrepom ovog nebeskog hljeba, jer je po njegovom primanju sve bolje osjećao, da se jača u vjerskom životu. Svaki puta kao da je sve jasnije shvaćao riječi Gospodinove: „Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni!" Pokušao je dakle, da se češće pričešćuje, ali su mu to zamjerali, stali se sablažnjivati, što više, pretpostavljeni stali su ga zbog toga i oštro prekoravati. Događalo se, da bi ga čak i potjerali od stola Gospodnjega, uskrativši mu svetu Pričest, a napokon su ga i otpustili iz manastira.

Sada se nastanio poput atoških eremita (pustinjaka) u nekoj spilji. Odtad je mogao

MAJKA SV. JEDINSTVA

po volji na nedjelje i blagdane svakiput pribivati u drugoj crkvi svetoj Misi, pa se tom zgodom pričešćivao. No napokon su atoški monasi saznali i za tu njegovu domišljatost, pa su ga protjerali s Atosa. Tako se opet našao u svijetu iz kojega je pobjegao iz straha pred smrću.

Dr J. Oberški.

DUŠICA

Nakon svjetskog rata pripovijedao mi je neki vojni svećenik ovu ganutljivu crticu: „Živio sam u jednom okupiranom kraju. Vojnici Austro-Ugarske su još uvijek napredovali. U jednom pravoslavnom mjestancu čekao sam, kad će se morati povlačiti, premda sam znao, da do toga još ne može tako brzo doći. Bacio sam se sa svom dušom na duhovnu pastvu mojih ranjenika. Nastojao sam im olakšati teške časove sa svim mogućim sredstvima, napose duhovnima. Nisam propustio uza sav taj veliki posao zaći malo među narod. Men bilo [illegible] lahko. Poznavao sam dobro jezik ondješnjega naroda, dok ostali časnici, Nijemci, nisu mogli ni s kim razgovarati. Ljudi su me veoma zavoljeli. Da su bile prilike sređene, svi bi oni zajedno sa svoja dva svećenika prešli u svetu Crkvu katoličku. Veći dio njih nije dosele još uopće nikada ništa čuo za katolike. Oni, koji su nas katolike poznavali, imali su o nama sasma krivo poimanje. Bilo ih je, koji su kazali, da mi naučavamo, da je sveti Otac neko nadze-

maljsko biće, ne pravi čovjek, koji ne može nikada u svojem životu sagriješiti, ali ipak, da mrzi sve nekatolike. Kako smo se često razgovarali, ljudi su uvidjeli veličinu katoličke Crkve. Najviše im se svidjelo, što toliki naši vjernici svakim danom prisustvuju svetoj Misi i primaju svetu Pričest. Pojavio se zato među njima pravi pokret za prelaz na katolicizam.

Nikad ne ću zaboraviti jedne zgode, kojom mi je Gospodin teške časove na sam Božić neizrecivo zasladio. Nakon druge svete Mise molio sam u svojoj sobi brevijar. Netko pokuca na vrata, i u sobu stupi mala djevojčica, od jedva šest godina. „Što je, drago dijete? Kako se ti zoveš", zapitam ju. „Dušica", odgovori. „No, mala Dušice, a što bi ti željela?" prihvatim ja. „Biti katolikinja", odgovori drago dijete. „A zašto, zlatna dušice?" zapitam je. „Da dobijem svakim danom Isusa", odgovori ona, i brizne u plač. I ja sam proplakao, i nikako nisam mogao smiriti suze ganuća, koje su mi tada tekle, a još i danas teku, kad se spominjem onog događaja. Nadario sam je s nekoliko svetih sličica i s malo kolača, pa sam joj kazao: „Draga dušice, ti se samo svakim danom moli Isusu i presv. Bogorodici, pa ćeš jednom i to doživjeti, da će Isus u tvoju dušu..." Otišla je... Nisam mogao, a niti želio okupaciju upotrebiti na kaki prozelitizam. Nisam mogao, a ne mogu ni danas pomoći ništa, nego li molitvom. Ipak od onog sam časa neprestano snužden, kad se spomenem ove Dušice i tolikih njojzi sličnih dušica, koje sam ondje upoznao."

Spomenuti primjer onog vojnog svećenika je i program našeg Apostolata sv. Ćirila i Metodija. Mi želimo raditi, a još više moliti, da Gospodin uskori onaj čas, za koji je i sam molio na zadnjoj večeri nebeskog Oca, da svi budu jedno. Mi želimo, da one duše uzmognu često primati Isusa i da mogu što više slaviti presv. Bogorodicu. Molitva i rad za neumrle duše, čežnja za svetim Jedinstvom morala bi provaliti u svaku kršćansku, a ne samo u katoličku dušu.

U tom smislu radi Apostolat sv. Ćirila i Metodija, da članovi dnevno mole: Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu s dodatkom: „Presveta Djevice Marijo, moli za nas; sv. Ćirile i Metodije, molite za nas!" Osim toga članovi, koji ikako mogu, treba da daruju u svrhe Apostolata 6.— Din godišnje ili samo 50 para mjesečno. Male obveze u najsvetije svrhe. Članovi se prijavljuju svojim župskim uredima, eventualno centrali: Apostolat sv. Ćirila i Metodija, Zagreb, Kaptol br. 29. Članovima se najtoplije preporuča, da drže i šire „Našu Gospu Lurdsku", koja je sada i glasilom Apostolata.

Dr D. Hren.

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

Srpsko-pravoslavna crkva. Prije Božića povratio se iz Carigrada crnogorski metropolita dr Gavrilo Dožić. Bio je ondje oko mjesec dana, da riješi neka pitanja između srpske i carigradske patrijaršije. Bilo je tom prigodom govora o uvedenju novoga kalendara u srpsku crkvu, a najviše o srpskom samostanu Hilandaru na gori Atosu. Kad je naime prošle godine ohridski vladika Nikolaj bio u manastiru radi nekih njihovih potreba, nastao je radi toga spor sa carigradskim patrijarhatom. Atos naime spada pod vlast carigradskog patrijarhe, a atoški manastir Hilandar je srpski. Vladika Nikolaj je doživio neljubazni postupak. Sada je metropolita Gavrilo i taj slučaj riješavao s carigradskom patrijaršijom. Osim toga bilo je i govora o bugarskoj pravoslavnoj crkvi. Ta je naime još godine 1872. od carigradskoga patrijarhe izopćena. Tom su zgodom dobili Bugari preko tadanjega sultana svoga vjerskog poglavicu, eksarha, i toga radi bili su od patrijarhe izopćeni. Neke pravoslavne crkve idu sad za tim, da bi se bugarska crkva izmirila s patrijarhatom. Još se raspravljalo o pravoslavnoj episkopiji u Albaniji i u Ugarskoj. Obje naime pripadaju srpskom patrijarhatu. Neke pak njihove crkvene općine htjele bi se otcijepiti od srpskog patrijarhata iz posve nacijonalnih (narodnih) razloga.

BUGARSKA

Memorandum katoličkih biskupa. Svi bugarski katolički biskupi podnesoše vladi memorandum, u kome prosvjeduju protiv naredbe, da katolička djeca moraju plaćati posebnu školsku taksu, te protiv toga, što se katoličkoj djeci narivavaju pravoslavni udžbenici. Katolici se moraju boriti za prava, koja već imaju Židovi, Armenci i Turci.

Bugarski „Raskol". Kako je poznato, carigradski patrijarh smatra bugarsku pravoslavnu crkvu za „raskolnu" i ne će da joj prizna „autokefalnost" ili samostalnost. Prema posljednjim vijestima kanonska komisija carigradske patrijaršije, koja sastoji od 3 metropolita izjavila se spremnom, da se prizna bugarska samostalna crkva i da se digne prokletstvo, izrečeno nad njom od carigradskog patrijarha. Bugarska crkva imala bi sama zamoliti, da se prokletstvo skine. Zasada ne znamo, što će učiniti bugarska crkva, a ni što će učiniti carigradski patrijarha. — Dnevnik „Makedonija" veli, da carigradski patrijarh Focije traži za dignuće prokletstva 2 milijuna lea kao jednokratni otkup i 500.000 lea godišnje potpore. Bugarska crkva je navodno otklonila ovaj zahtjev kao svetogrdnu trgovinu. Bugarski listovi tvrde, da je prokletstvo uopće nevaljano, već za to, što ne vrijedi kanon 28. IV. ekumenskog sabora, na kome se osniva vlast carigradskog patrijarha.

Rad bugarskog pravoslavlja među mladeži. Velika pogibao komunizma u Bugarskoj ponukala je bugarski pravoslavni kler, da se ugleda u rad katoličkog klera, pa da organizuje mladež u kršćanskim društvima. Bila je skrajna potreba, jer je broj komunističkih časopisa iznosio 104, dok je vjerskih časopisa bilo tek 28. Danas je u kršćanskim društvima organizo-

vano preko 50.000 mladeži. Zanimljivo je, da se bugarski episkopat u svojim nastojanjima obratio za pomoć i našemu „Apostolatu sv. Ćirila i Metodija". Lijepo je od njega, da traži pomoć od bratske kršćanske Crkve, a ne od krivovjeraca!

Konačna odluka o bugarskom Eksarhatu (vrhovnom pravoslavnom biskupu). Bugarska pravoslavna crkva konačno je odlučila o svojoj sudbini. Koncem prošle godine vršio se u Sofiji sabor metropolita pod predsjedanjem metropolita Neofita. Bugarska crkva ostat će samostalna bez obzira na carigradskog patrijarha, jer je carigradski patrijarhat izgubio svoje značenje. Prošla su vremena, kad se sklonost patrijarha na Fanaru morala novcem kupovati... Vrhovni poglavica bugarske crkve bit će eksarh, koji će pod sobom imati 13 eparhija. Eksarha će birati izaslanici cijelog eksarhata. Metropoliti moraju imati bogoslovsku naobrazbu. Zanimljivo je, da metropolitom može postati i onaj, koji je svršio katolički bogoslovski fakultet.

ČEHOSLOVAČKA

Ruski list u Pragu o katoličkom nadbiskupu. U Pragu izlazi tjednik pod imenom „Dnevnik". Taj je list prigodom svećeničkog jubileja olomučkog nadbiskupa Dra Prečana napisao članak, u kojem je vrlo simpatički pohvalio katoličkog dostojanstvenika, što je ne samo materijalno mnogo pomagao izbjeglim Rusima, nego i zato, što je digao svoj glas protiv boljševičkog zvjerstva. Nadalje piše ruski list, da se Rusi vrlo zanimaju za čuvene velehradske kongrese, koji rade na svetom sjedinjenju, a kojima predsjeda olomučki Nadbiskup Dr L. Prečan.

Anketa o vjerskom sjedinjenju. Praške „Lidove listy" donesoše nedavno zanimljivu seriju izjava glasovitih muževa iz raznih slavenskih naroda o temi: „Vjera kao podloga slavenske uzajamnosti i zbliženja". Anketu je priredio glasoviti Rus, prijatelj sjedinjenja Dr V. Vilinskij. Svoje misli su u anketi iznesli Dr Eduard Beneš, ministar inostranih djela, nadalje lavovski metropolit Dr Andrej Septickij, beogradski patrijarh Varnava, ruski filozof Nikolaj O. Losskij, sofijski katolički biskup istočnog obreda Msgr. Ćiril Kurtev, profesor Dr Jan Juraj Ruckl iz Praga, mogilevski metropolit katolički Dr Eduard Ropp, ljubljanski profesor prelat Dr Fran Grivec, pravoslavni episkop Ant. Chrapovickij iz Srijemskih Karlovaca, poljski redaktor Josip Czarnecki, mostarski biskup fra Alojzije Mišić, varšavski prelat Okolo-Kulak, pravoslavni profesor Dr Juraj Lodyženskij. Zanimljivo je, kako toliki veliki ljudi raznih slavenskih naroda uviđaju potrebe vjerskog zbliženja i potrebu rada na tom polju!

SOVJETSKA RUSIJA

Još uvijek borba protiv Božića. Koncem prošle godine dolazile su vijesti, kao da je protuvjerska borba u Rusiji jenjala. Međutim to je bila proračunana varka. U istinu sovjetska vlada nije promijenila svoje stanovište. Ona gleda u pučkim kršćanskim pobožnostima još uvijek „protureyolucionarnu" djelatnost. Zato nastoji svaku takovu pobožnost ugušiti, osobito u Moskvi i Lenjingradu. Umjesto bogoslužja priređuju „bezbožnici" bezvjerske večeri za mladež. Djecu mame darovima, koji su sada u doba gladi vrlo uspješni: pecivom i kobasicama. „Bojna liga bezbožnika" ustala je starom zlobom protiv proslave Božića. U dućanima zabranjeno je bilo prodavati i najmanje stvarčice, koje bi mogle sjećati na kršćanski Božić. Tek jedna trgovačka vladina kuća „Torgsin", gdje inozemci smiju kupovati, dobila je posebnu vladinu dozvolu, da članovima inozemnih diplomatskih zborova i strancima prodaje nakit za božićna drvca. To bi bio jedini uspjeh Litvinovih obećanja Americi!

Episkop Andrija Uchtomski. Među ruskim pravoslavnim vladikama poznat je episkop Andrija knez Uchtomski kao prijatelj rimokatoličke vjere. Zato je bio osobiti trn u očima sovjetske vlade. Sada se saznaje o njemu ovo: Već g. 1919. bio je uapšen i zasužnjen u Tomsku. Pušten na slobodu vratio se u svoju eparhiju Ufa, nu već nakon prvog bogosluženja bio je opet uapšen i poslan u Aschabad, gdje je radio na sjedinjenju crkvi. Radi toga je bio poslan u Sibiriju. Danas radi kod izgradnje željeznice nedaleko od Barguzina kod Bajkalskog jezera. Episkop Andrija obučen je kao i svaki drugi radnik. Uz njega je među radnicima u istom taboru episkop Varsonogfij i 100 svećenika i đakona.

Boljševički pozdrav. Boljševički bezbožnici uveli su novi pozdrav. Ulazeći u kuću vele: „Nema Boga". To bi imao biti pozdrav. Odgovor glasi: „Niti ga je bilo, niti će ga biti". Zašto sveudilj na Boga misle, kad ga nema?

DRUŠTVENE VIJESTI

Prinosi i darovi za „Apostolat". Godine 1933. poslaše „Apostolatu" u ime članarine i darova, kako slijedi: Msgr. Matija Seigerschmied, apostol. protonotar i župnik u Mariji Bistrici, 186.— Din; Dr Dragutin Hren, nadstojnik nauka u nadbisk. sjemeništu zagrebačkom, 60.— Din; Josipa Jutriša iz Zagreba 100.— Din; Miroslav Bubanić, župnik u Mađarevu, 46.25 Din; Ana Kremer, povjerenica u Valpovu, 66.— Din; biskupski Ordinarijat u Splitu 284.— Din; Slavica Gjuričić, učiteljica u Ivanjskoj, 20.— Din; Ivan Sečen, župnik u Međuriću, 20.— Din; župni ured Komušina, Teslić 24.— Din; Msgr. Matija Pavić, župnik u Osijeku, 10.— Din; Ivan Gašpert, kapelan sv. Blaža u Zagrebu, 20.— Din; Ante Novak, župnik u Garešnici, 140.— Din; Ružena Mrtvych iz Zagreba 12.— Din; Franjo Žužek, dekan i župnik u Glini, 20.— Din; preč. prebendarski zbor prvostolne crkve zagrebačke 165.— Din. Bog plati!

Kamo slati članarinu? Članarina društva i darovi za istočne misije šalju se Upravi „Apostolata sv. Ćirila i Metodija" u Zagrebu, Kaptol br. 29. Novac se može slati ili poštanskom uputnicom ili čekom. Čekovni broj „Apostolata" je 36.152.

Poruka članovima. Umoljavaju se članovi „Apostolata", da drže i šire „Našu Gospu Lurdsku" (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21), jer je ona odsada i glasilo „Apostolata".

BORAC KRISTOV

(Nastavak)

Biskup Roman i časnik Juraj.

Poganski svećenici rovare na sve strane. Pogani sve više dižu svoje glasove protiv kršćana. Dok neprijatelji križa dižu svoju viku, dotle kršćani mole za svoje neprijatelje. Mole se oni i za Dioklecijana. Ovaj im za nagradu sprema progone. On hoće imati moćnu i veliku državu. Jedinstvenu upravu. Jednu vjeru za sve podanike. Ta vjera mora biti poganska. Pogani su mu dali carstvo. Pomogli mu da svlada sve neprijatelje svoje. On u njih ludo vjeruje. Njegova nada su oni. Tko njih ne štuje, taj je neprijatelj carev. Toga treba uništiti. Kršćani se ne klanjaju njegovim bozima. Zato car hoće uništenje njihovo.

— — —

Jedna od najjačih kršćanskih općina u ovo vrijeme jest antiohijska. Tu je sveti Petar bio neko vrijeme biskup. Sveti Pavao je tu naučavao i propovijedao. Sljedbenici Kristovi ovdje prvi uzimaju ime: kršćani.

U tom gradu sada je biskup Roman. On upravlja crkvom. Njegova sveta duša sva je prožeta Kristovom naukom. Njegove su propovijedi pune ljubavi za Božju stvar. On evo drži propovijed o ljubavi prema neprijateljima par dana prije progona ovako:

„Novu vam zapovijed dajem, da ljubite jedan drugoga, kao što sam ja ljubio vas, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svi poznati, da ste moji učenici, ako imate ljubav među sobom...

Ljubimo i svoje neprijatelje, koji nam evo svaki čas mogu oduzeti život. Molimo se za njih. Gospodin neka ih privede u krilo prave vjere. Neka upoznaju Njega, koji je istina i život."

Biskup svršava propovijed. Među vjernicima nastaje komešanje. U crkvu ulazi časnik carske vojske. Svi ga čudno promatraju. Ne poznavaju ga. Misle da je to poganin. Časnik mirno stupa napred. Dolazi do biskupa. Ovaj ga promatra. Lice mu je poznato.

— Što želiš, časniče?

— Mir Kristov neka je s tobom, oče, i sa svom braćom.

— Mir Kristov neka siđe i vrhu tebe.

Gledaju se. Časnik se posmijehava.

— Zar ti, Romane, mene ne poznaješ?

— Ne.

— Nije ni čudo. Deset se godina nismo vidjeli. Ja sam tvoj drug i prijatelj od malih dana, Juraj.

— Jurje! Brate!

Biskup i časnik se srdačno pozdravljaju.

— Tko bi te i prepoznao? Promijenio si se. Uto si se eto i do visoke časti popeo. Zapovjednik legije!

— Ti si se, Romane, još više popeo u časti. Ti si zapovjednik legije Kristove. Čuvar si stada Njegova.

— Razni su putovi Gospodnji! Uzeo me je eto za svoga vojnika. No još oba možemo postati i borci za Njegovu vjeru. Sve je u Njegovim svetim rukama. Glavno je, da Ga ljubimo i Njemu služimo.

— Tako je, Romane!

— — —

— Jurje, ti možeš kod mene biti, dok si ovdje.

— Drago će mi biti. Svakako sam namislio ovdje kod tebe ostati par dana. Imam s tobom o mnogočem govoriti.

— Ostani, Jurje, dokle god hoćeš i možeš.

— Znaš li ti, Romane, da se nama veliko zlo sprema.

— Čuo sam, a i opažam. Pogani su nekako nepovjerljivi prema nama u zadnje vrijeme. Nekako nas prijekim okom gledaju.

— O tim stvarima želim s tobom govoriti.

— Govori mi prijatelju o svemu, što se tiče novih progona.

— Prije nekoliko dana dobijem nalog, da odmah krenem od palestinskih četa u Nikomediju. Odmah se spremim na put. Pred polazak mi dođe u pohode poganski svećenik Saturno.

— Što? Saturno?

— Jest.

— Znaš li ti, tko je on?

— Ne znam.

— On ti je vođa tajnog društva njihovih svećenika.

— On se meni predstavio kao pouzdanik Galerijev.

— Da. On je njegov pouzdanik. No on je i vođa pokreta protiv nas.

— Opasan čovjek.

— Ne samo da je opasan kao vođa poganskih svećenika, nego i zato, što dobro poznaje i naše prilike.

— Otkuda on to zna?

— Pripravljao se za sveti krst.

— Što? On je dakle otpadnik.

— Da.

— Otkuda ti to znaš?

— Bio je kod mene. Pod mojom paskom je bio.

— Jadni čovjek.

— Sam si je kriv.

— Što je učinio?

— Zapao je u zamke žene. Korili smo ga zbog toga. Nukali na popravak. Nije htio. Bunio se protiv nas. Prigovarao. Bili smo prisiljeni, da ga isključimo iz naše zajednice. To je u njegovu srcu uzbudilo mržnju. Traži oduška srcu u osveti.

— Bijedno stvorenje! Kuda ga strast odvela?

— Žalosno, Jurje, ali istinito.

— Sada mi je sve jasno. On je spremio ovaj progon.

— Je li to car zbilja misli učiniti?

— Siguran sam u to. Taj Saturno mi je ujedno predao imenovanje, kojim postajem zapovjednik carske vojske na dvoru. Ujedno mi je govorio, kako je već skrajnje vrijeme, da se obračuna s kršćanima. Valjda car ima veliko pouzdanje u mene i misli, da ću izvršiti dobro svoju zadaću.

Karlo Ivančić.

(Nastavlja se.)

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

ZA HRVATSKI LURD

Marijino Svetište u Zagrebu neka postane naš mali, hrvatski Lurd!

Tu je misao istaknuo mnogopoštovani provincijal franjevaca konventualaca O. dr Bernardin Polonijo u svojoj svečanoj propovijedi na blagdan Majke Božje Lurdske u njezinu Svetištu.

Tu su misao jednodušno prihvatili odlični članovi zagrebačkoga svjetovnoga klera koji su se taj dan, uz predstavnike svih zagrebačkih redovničkih kuća, našli skupa u Marijinu Svetištu.

U tu su istu svrhu hiljade pobožnih Marijinih štovatelja u Zagrebu žarko molile za vrijeme devetnice i na sam Marijin blagdan. A ona veličanstvena ovogodišnja lurdska procesija sa svijećama i oduševljene hiljade vjernika što su u njoj učestvovale, jamstvo su nam, da će se s moljenjem i nastaviti, sve do konačnog, potpunog uspjeha.

Ganutljivi prizori što smo ih za vrijeme ovogodišnje proslave u Svetištu doživjeli, obraćenja što ih je Marija i ovom prigodom izvela, velik broj svetih pričesti, odaziv zagrepčana i iz udaljenijih dijelova grada, po mnoštvu učesnika triput veća procesija od lanjske, novi doprinositelji za Svetište što se javljaju, darovi Majci Božjoj u ruhu za njezin oltar, u cvijeću i zlatnim predmetima, pa još k tome pokrajina koja se molitvama i s doprinosima sve više javlja i ne će da zaostane za svojim Zagrebom, sve nas to u jednome učvršćuje: Marija, Majka Božja Lurdska, hoće da joj Hrvati u svome Zagrebu sagrade dostojan hram, kao hrvatsko zavjetno Svetište.

Prijatelji Svetišta, štovatelji Majke Božje Lurdske, nastavite moliti i prema silama svojim raditi za hrvatski Lurd.

HVALEVRIJEDAN PRIMJER

K upravitelju Svetišta došao je prošlih dana brat laik Fra Lovro i na dušak mu ispričao:

Imam, poštovani Oče, među doprinosnicima za naše Svetište mnogo njih, koji od grla otkidaju, da uzmognu dati za Svetište svoj doprinos. I da znate, kako ovi rado, upravo s veseljem davaju. Među takve spada i jedna prosta djevojka iz puka, gdica Barica I. (prezime joj radi njezine čednosti izostavljamo) koja služi u Kukuljevića ulici br. 51. Došao ja k njoj pred Božić po mjesečni doprinos, a ona sva u neprilici stala se izvinjavati, da nema ni prebijene pare. Opazio sam, da nešto jest po srijedi, i ne malo se začudih kad mi ona prizna, da je sve do zadnjeg dinara poslala kući u selo svojim starim roditeljima, da im priredi veselje za Božić. Za sebe nije ostavila ni ciglog novčića. Ganula me je takova ljubav spram roditelja. Pohvalio sam je i obodrio da u takvoj ljubavi spram roditelja ustraje, pa će je i dragi Bog nagraditi.

Nisam tada ni slutio, što će me u siječnju dočekati. Kad sam naime 9. siječnja po običaju pokucao na vrata, nosi meni djevojka 10 dinara za prosinac, a 10 za siječanj, i još pridoda 100 dinara za Svetište i veli: neka je ovo dar za novo Svetište Majke Božje Lurdske, a vremenitu i vječnu korist mojih dragih roditelja. Prošli mjesec sam sama htjela da im pomognem i poslala sam im od svoje plaće sve što sam mogla. Ovaj pak mjesec darivam za njih Marijinu Svetištu 100 dinara, da ih preporučim dragome Bogu i Majci Božjoj Lurdskoj, jer bez njihove pomoći svaka je ljudska pomoć uzaludna.

Ostao sam ganut — završio je Fra Lovro — nad ovakvim lijepim primjerom djetinje ljubavi prema roditeljima i djetinjeg pouzdanja u Boga i Majku Božju Lurdsku, pa vas molim, da ovo iznesete u „Našoj Gospi Lurdskoj", da bude drugima za primjer.

VIJESTI IZ SVETIŠTA

SLIČICE I MEDALJICE. Sličice Majke Božje Lurdske iz Svetišta s molitvicom:
veće 100 komada 50 Din;
manje 100 komada 40 Doin.

Medaljice Majke Božje Lurdske od aluminijuma: manje 10 komada 5 Din, veće 10 komada 10 Din.

Naručuje se kod uprave Svetišta Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

LURDSKA VODA. Kako smo u prošlom broju javili, primili smo sasvim malu količinu lurdske vode. Pošto se iz Zagreba i iz pokrajine mnogo njih javilo za lurdsku vodu i još uvijek se javlja, pojedince smo mogli samo sa malom količinom poslužiti. Pođe li nam za rukom ukloniti poteškoće za nabavu veće količine, obavijestit ćemo o tome cijenjene čitatelje. **Uprava Svetišta.**

DEVETNICA U ČAST MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ održana je od 2. do 10. veljače. Svetište je bilo svako veče dupkom puno. Broj svetih pričesti bio je ove godine vanredno velik. Mnogo je svetih pričesti namjenjeno za izgradnju novog Marijinog Svetišta. Posljednje tri večeri devetnice održane su propovijedi o lurdskim događajima. Propovijedali su Oci franjevci: gavrdijan O. dr Petar Grabić, O. Matej Vodanović i O. dr Metod Rudan.

LURDSKI BLAGDAN. Proslava lurdskog blagdana obavljena je načinom što je bilo moguće svečanijim. Premda se je u Svetištu izredalo 10 svetih Misa, ono je uvijek bilo prepuno vjernika, koji su neprestano nadolazili. Ispovijedanje i pričešćivanje obavljano je sve do podne.

U 10 sati pjevao je svečanu svetu Misu mnogopoštovani O. dr Bernardin Polonijo, provincijal franjevaca konventualaca i poslije evađelja održao svečanu propovijed. Na koru je pjevao muški zbor uvježban od O. Karla Škunca.

Crkva je bila okićena zelenilom, a oltar Majke Božje Lurdske divnim cvijećem. Isto tako bili su urešeni i pokrajni oltari.

LURDSKA PROCESIJA. I ove nam je godine Marija darovala lijepo vrijeme i blagu zimsku večer, što je omogućilo da je održana večernja lurdska procesija sa svijećama.

Prije procesije u dupkom punoj crkvi održao je svečanu propovijed o Lurdu monsignor dr Janko Šimrak, sveučilišni profesor, a poslije toga razvila se je divna procesija, koju je vodio monsignor dr Vjekoslav Vagner, profesor vjere. Ove se je godine predviđalo veće učestvovanje od lanjskog, stoga je bilo određeno da ove godine procesija krene još i Zvonimirovom ulicom, do Šulekove, pa Bužanovom u Vrbanićevu. I zaista, učestvovanje je bilo toliko, da se procesija uopće ne bi bila mogla ni razviti, da se je ograničila na lanjske ulice. Vjernici

su sa zapaljenim svijećama u ruci pratili Svetotajstvo i neprestano molili i pjevali Mariji. Divno je odzvanjalo u tihoj noći, divno je bilo pogledati rijeku svijeća što je tekla zagrebačkim ulicama, u kojima je skoro dojedan stan bio u čast Isusu i njegovoj Majci rasvijetljen.

Procesija je bila pravi trijumf Isusa i Marije.

POVEĆANJE TREĆEGA REDA. Lanjske godine na lurdski blagdan osnovan je u Svetištu Treći Red sv. Franje. Ove godine, također na lurdski blagdan, uslijedilo je prvo zavjetovanje. Trećoreci su se na tu svoju proslavu posebno pripravljali. U siječnju i veljači imali su svake nedjelje sastanak u crkvi, gdje im je prikazana povijest Trećega Reda, njegova zadaća i svrha. Priprava je urodila i time, da su se javili novi kandidati za Treći Red. Na blagdan Majke Božje Lurdske upravitelj Trećega Reda gvardijan O. dr Petar Grabić zavjetovao je 18 Trećoredaca i Trećoredica, a primio je u Treći Red i obukao Franjinom haljinom 25 kandidata i kandidatica. Među zavjetovanima su: monsignor dr Janko Šimrak, monsignor dr Vjelkosav Vagner i vlč. Petar Kovačić, kapelan sv. Petra. Lijepi je obred obavljen u crkvi, koja je bila dupkom puna vjernika.

KARITATIVNI RAD. Karitativni odbor Majke Božje Lurdske nastavlja sa svojim djelovanjem na korist siromašnih obitelji. Pučka kuhinja savršeno funkcionira, broj besplatnih dnevnih obroka povećan je na 50. Kako još ima na desetke bijednih obitelji kojima bi trebalo pomoći, a nove se još uvijek javljaju, to su članice Karitativnog odbora poduzele novu akciju za doprinose u živežnim namirnicama.

DVORANA MAJKE BOŽJE LURDSKE. Diletantske družine, i muška i ženska, izmjenično su svake nedjelje priredile kakav dramatski komad, napose za djecu, napose za ostalu publiku. Dvorana je uvijek puna.

KLEČANJE U SVRHU NAKNADE. Na pokladni ponedjeljak i utorak održano je u Svetištu od 5—6 sati poslije podne klečanje pred izloženim Svetotajstvom u svrhu naknade.

KRIŽNI PUT. Ova se ganutljiva pobožnost obavlja u Svetištu svaki petak uveče kroz čitavu godinu. U korizmi se pobožnost obavlja svečanije i s pjevanjem, a prisustvuje mnogo vjernika.

ZA USPJEH ZAGREBAČKIH MISIJA održana je 15. veljače u Svetištu pobožnost za školsku djecu sa propovijedi i s blagoslovom. Djeca će posebno moliti za duhovni preporod Zagreba, a odraslija će djeca u tu svrhu namijeniti i svetu Pričest. — Gvardijan O. dr Petar Grabić održao je misije u župskoj crkvi sv. Petra.

DUHOVNE VJEŽBE ZA MUŽEVE I MLADIĆE. Od četvrte do pete korizmene nedjelje (12. do 18. ožujka) bit će u Svetištu održane duhovne vježbe za muževe, a od pete do šeste nedjelje (19. do 25. ožujka) za mladikće. Propovjedi s blagoslovom svake večeri u ½8 sati. — Molite za dobar uspjeh!

ORGANIZACIJA DJEVOJAKA. U veljači se je počelo raditi oko provedenja organizacije djevojaka, u prvom redu trgovačkih pomoćnica, privatnih namještenica i tvorničkih radnica. Promicateljni odbor sastaje se svaki tjedan, a vode ga svršene studentice i sveučilištarke.

ZA OSNUTAK DRUŠTVA KATOLIČKIH ŽENA. Kao priprava za osnutak društva Katoličkih žena Majke Božje Lurdske počelo se je svršetkom veljače sa predavanjima o ženskom katoličkom pokretu i zadaćama njihove organizacije.

KORIZMENE PROPOVIJEDI drže se u Svetištu svake nedjelje u 6 sati poslije podne. Prve dvije propovijedi održao je mnogopoštovani O. Augustin Juničić, eksprovincijal.

PORUKA POVJERENICIMA. Blokovi za sakupljanje doprinosa istom su ovih dana dogotovljeni u tiskari, pa ćemo ih dostaviti svim našim dragim povjerenicima. Blokovi glase na 5, 10, 15, 20, 30, 50 i 100 dinara. Jedan blok je bez oznake iznosa. Preporučamo povjerenicima, da sabiru ne samo prigodne (jednokratne), nego i mjesečne doprinose. Ime doprinosnika treba uvijek napisati na lijevoj strani bloka, koja ostaje u bloku. Netom je iscrpljen blok ili završeno sabiranje, uz novac, treba da nam se dostave i blokovi, da uzmognemo završiti obračun i objelodaniti imena pojedinih doprinosnika.

MILOSTI MAJKE BOŽJE LURDSKE. Mnogo ih je, koji primaju milosti po zagovoru Majke Božje Lurdske. Preporučamo svima, da nam se jave i po mogućnosti označe, koju su milost primili.

PREPORUKA U MOLITVE. Svima štovateljima Majke Božje Lurdske toplo preporučamo da se mole za sve one, koji doprinose za njezino Svetište, i za sve njihove žive i za njihove pokojnike.

MILODARI ZA GRADNJU HRVATSKOG ZAVJETNOG SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE

PAZI KAD ŠALJEŠ NOVAC!

Sve uplate za Svetište šalju se samo čekom Svetišta br. 32.153 ili poštanskom uputnicom izravno na adresu: Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske Zagreb, Vrbanićeva ul. 13. Naznačite uvijek u koju svrhu šaljete novac.

ČLANOVI DOPRINOSNICI I POVJERENICI SVETIŠTA

Svi koji doprinose za Svetište, mjesečno ili prigodno, kao što i oni koji mole za izgradnju Svetišta, postaju dionici svetih Misa i svih molitava, koje se u tu svrhu izgovaraju u Svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu, a mogu ih namijeniti i za pokojnike.

NOVI ČLANOVI SVETIŠTA

UTEMELJITELJI:

Zagreb. Gospođa P a u l a K r e š i ć prijavila se je za člana utemeljitelja (10.000 Din). Na račun uplatila Din 1.500.—.

DOBROTVORI:

Za članove Dobrotvore (dinara 1.000) prijavili su se:

New-York. Poštovani O. F r a n o Č u t u r i ć, hrvatski župnik u New-Yorku. Uplatio odjednom iznos od 1.000 dinara. — **Zagreb.** Presvijetli monsignor dr L o v r o R a d i č e v i ć, kanonik lektor prvostolnog Kaptola zagrebačkog uplatio Din 1.000. — **Gjurgjevac.** Gospodin N i k o l a K o v a č i ć, bilježnik u m., uplatio za siječanj 100, za veljaču 100 dinara.

MJESEČNI DOPRINOSI

ZAGREB:

Molek Lucija 5. Butković Ljubomila 10. Butković Antonija 20. Fabijanić Rita 10. Aljinović R. 20. Baćani Marija 20. Levatić K. 10. Milidrag Vukosava 5. Rachter Ana 5. Ilčić Anka 10. Majner Ivana 10. Makovec B. 10. Zuccon A. 10. Ugarković Milan 10. Marjanović Marija 5. Schoffer N. 10. Vojvodić Katica 5. Sladović Anka 10. Plivelić Katica 10. Guttmann Danica 10. Krhen Ruža 20. Kuhner Matija 10. Obitelj Kolić 5. Berger Sofija 5. Gavazzi Katica 10. Horvat Marija 5. Pisarević Pavao 5. Vrbanić H. 5. Pupić I. 10. Čiček S. 15. Dr Alexander 10. 10. Glaser Jozefina 15. Hnilička A. 10. Cesar M. 5. Plukovec R. 5. Ibler S. Dr N. 10. Obitelj Bogner 10. Reizer Marjana 5. Rotar Anica 5. Ivančević Đuro 5. Obitelj Malečić 5. Kolomanko Jozefina 5. Zrnec Anton 10. Korđeš Helena Bouša Antonija 5. Kuljiš Anton 10. Mareš Stanko 5. Ča-

pek Marija 5. Kovačić Ivan i Slava 10. Sakšek Katarina 5. Cesarec Fanika 10. Krsek Eduard 10. Nežmak J. 10. Hitil Katarina 10. Škarek F. 5. Loverić Ivan 10. Prpić Jakov 10. Obitelj Szopić 10. Krušlin Marija 10. Varga Josipa 10. Matić Dr Pajo 20. Lončar Matilda 10. Marković Josip 10. Kolar Šime 5. Belajec Marija 10. Obitelj Strachek 5. Schonbuchner Leopoldina 5. Komiveš Fanika 10. Obitelj Fegić 20. Krajcer Ivka 5. Mlinarić Petar 10. Martinec Katica 10. Jureša Julijana 5. F. R. 20. Cizel Micika 5. Gerbl Slava 5. Prosen E. 10. Pilaj Marija 10. Cvitaš Vilma 10. Barč Ljubica 10. Pavletić Milan 10. Latković M. 10. M. M. 25. Killer Ivan 5. Piljek Katica 5. Keesz Franjo 5. Vujašković Marija 50. Maričić A. 5. Kunst Elza 10. Jakovčić K. 5. Tomčić Marija 5. Obitelj M. Blažeković 5. Kožulj Š. 10. Lomnicki Stanko 10. Obitelj K. Klaić 10. Obitelj Radović 10. Obitelj Flass 5. Obitelj Lončarić 10. Miheličić C. 5. Lamza Tina 10. Rubelli O. 10. Penić Ivan 50. Postružin Anica 5. Stritof Marija 5. Katalinić Marija 5. Pilčik Stefanija 10. Habdija Andrija 10. Habdija Marija 10. Goričan Josipa 5. K. I. 10. Jakopčević Josip 10. Beda Miroslav 5. Obitelj Maček 5. Han Z. 5. Brezović Marija 5. Lokar Sofija 5. Šajn Julijana 10. Rus Božica 5. Jug Marija 5. Sokač Marija 5. Posavec Stjepan 5. Brlek Marija 50. Šimunić Ljuba 5. Žaja Ivan 10. Grdenić Marija 5. Strukelj Franjo 10. Sestre Kernic 10. Nežić Nikola 5. Kulundžić Ljubica 10. Šarić Vinka 5. Horvat Leopoldina 5. Sinković Antonija 10. Surjanović Katica 10. Banjšak Matilda 5. Grahovac Anka 5. Iskra Amelija 5. Tolić Ana 5. Fras Ljubica 5. Barić Adela 10. Obitelj Rusan 5. Vranjicani Mila 15. Muhar Barica 5. Halapija Krista 5. Manzoni Lj. 5. Šiprak Ivka 10. Lamza Katica 10. Kaurić Marija 10. Rosenberg Miško 10. Festetić Dr M. 10. Stozl Z. 15. Ljuština J. 10. Rubelli Marija 10.

IZ POKRAJINE:

Koprivnica: Moslavac Vilma Din 5. — **Bregi:** Piškorić Marija din 5. — **Velika Gorica:** Ljubica Demerec din 20. — **Plavno:** Silvija Sivoš din 10. — **Golnik:** Marija Bačić din 20 (za siječanj i veljaču). — **Požega:** Mato Rajković din 20. — **Pleternica:** Terezija Friš za siječanj i veljaču din 10. (Slijedi).

PRIGODNI DOPRINOSI

ZAGREB:

Po 500 Din: Arhitekt Ivo Kulischek. — **Po 200 Din:** Toma Tomljenović. — **Po 100 Din:** Katarina Gruica, N. Srkulj, Govéšek Amelija, Lazički Franjo i Franceska, Štamparija „Gaj" N. N. 100, Svitlanović Matej, Dabac Hermina, Vjek. Broz, Strecha Bogoslav i Marija u 5 obroka. — **Po Din 130:** Mašeg Šofija i Ivana. — **Po Din 70:** Forster Josip. (Mjesečno 40). — **Po Din 60:** Teklić Zlata. — **Po Din 50:** Jug. društvo žižica „Udruga", Jan Antonija, N. N., Tauber Josipa, dr Mateo Jelić, Marija Skrlin, N. N. — **Po Din 40:** Sestre Gruber. — **Po Din 35:** Hus Velimir. — **Po Din 30:** Hazenić Marija, Spren Regina, Dernulc Alojza, N. Čurinaldi, Tomić Josip, Dukat V., Vera Vrbanić, Marija Skrlin, prof. Stj. Ostjema, Leopold Turk, dr Jelčić. — **Po Din 25:** Balzer Fučić Mezik, N. N., N. N. — **Po Din 20:** Sestre Šintić, Ress Anton, N. N., N. N., Broz Vjekoslava, B. Polak Nasljednici, N. N., Janopek Huber, N. N., V., „Drvar" Barbara, Junke Agneza, Matičević Ivan. — **Po Din 20:** Ljubica Meixner, Dara Konrad, Gralec Josip. — **Po Din 15:** Mittel N., — **Po Din 10:** Obitelj Cajner, Galasso Ivka, „Jugefa", Leuštek Katarina Tomašić Josipa, N. N. 10, E. Drucker, N. N., Bezuk N., Javor N., N. N., Markotić Stjepan. — **Po Din 10:** Dobrovoljski N., Matutinović Tomislav, Virobieva Elena, N. N., Mareković pl. Milan, Simić N., N. N., Singer N., Obitelj Podobsky, Matičević Ivan, Boić N., Grunner d. d., Sander N., N. N., Armano Sofija, N. N., Deutsch pl. Albert, Šporiš Slava, Dr G. i P., Dr Frank, Steiner Lavoslav, Rendić N., N. N., N. N., Sted. S. B., Vatovec Andrija, N. N., Matko Janko, N. N., Drinković N., N. N., Štih Marija, Dortal Antonija, Kramer N., N. N., N. N., Žužić N., Maćoha N., Marija Mesarić, Adam Lederer, Marija Stipan, M. Gradiški, Zorić Berta, N. N. Kalivoda Lila, dr Neumann, Martinčić Gašpar, Parfumerija „Venus", Omčikus Luka, Turk Leopold, Kolo domaćica, + Elizabeta Đuran, Đuran Mijo, Broz Stjepan, prof. Stj. Ostjema, Kata Vidman, Lanjković Marija, N. N., N. N., Meštrović Amalija, Berkić Hermina, Škajner Nada, N. N. 10, N. N. 10, dr Jelčić, N. N., N. N. — **Po 6 Din!** N. N., N. N., N. N. — **Po 5 Din:** Stoharn Ljubica, Matija Pracnik, N. N., Omčikus Luka, Biterski Nikola, N. N., Bosak J., Kosić Kosta, Adamučić, Grobec Josip, N. N., dr F. Mihaljević, N. N., Hus Velemir, Anka Dežman.

POKRAJINA:

Celje: Grobelnik Minka 15. — **Karlovac:** Tost Gjuro i Katica Hotujec 10 Din, Jaguštić Bara 21. — **Sv. Ivan Žabno:** Ana Dončević 100. — **Dubrovčak:** Franjo Klepac 25. — **Selce Hrvatsko:** Marija Car 45. — **Vinkovci:** Viktorija Benić 10. — **Badljevina:** Tina Verhaz 10. — **Pakrac:** Slavica Svoboda 100. — **Lipik:** Josip Klaić 5. — **Novi kod Splita:** Jere Miše 10. — **Hercegnovi:** Rumena Juras 5, Ivanka Vrančić 10. — **Brod-Bosanski:** Montana Marija 20. — **Ralutinac:** Kristina Klinc 10. — **Sušak:** Ana Matković 10. — **Žarkovo** (Bele Vode kod Beograda): Jeklena Rosić 50. — **Varaždin:** Tereza Langreiner 10, Katarina Jagatić 10, dr Matija Markov 10. — **Slatina:** Marija Jurinić 5. — **Lipovljani:** Viktorija Posinovec 10. — **Srem. Mitrovica:** Helena Pospišil 15. — **Županja:** Marija Filipović 10. — **Komletinci:** Dragutin i Eva Imgrund 100. — **Samobor:** Barica Bišćan 13. — **Sv. Juraj:** (Međimurje): Antonija Križan 10. — **Ruma:** Dr Karlo Schwerer 20. — **Draganići:** Ignac Rubinić 10, Miffek Dragutin 20. — **Biograd:** Brzić Rosanda 5. — **Okučani:** Polgar Ivan 10. — **Omišalj:** Jele Ilijić. 10. — **Koprivnica:** Agata Badelj 50, preč. Stjepan Pavunić, župnik 100. — **Ruski Krstur:** Jovo Hranilović 10. — **Širokopolje:** Tomo Starčević 20. — **Stara Plošćica:** Stankić Nikola, župnik 20. — **Bjelovar:** Pintarić Martin 20, Irena Miketić 20, Marija Višinda 20, Marija Gašpar 10. — **Kalinovac:** Marija Goljen 10, — **Bakar:** Dr Josip Frančišković 20. — **Petrinja:** Matagić Marija 20. — **Lepoglava:** F. A. 20. — **Dubrovnik:** Lina de Bogdan 10, Anka Iveta 20, Žile Paulina 20, Miho Vodopić 20, Don Karlo Capurso 20. — **Brod Slavonski:** Marija Mličević 10, Anka Gunčević 10, Leskovac Elizabeta 10. — **Lovinac:** Milica Tomljanović 20. — **Kali:** Rudić Mande 10. — **Korčula:** A. Sladović 20. — **Ljubija:** F. Lukić 20. (Slijedi).

POVJERENICI.

Varaždin: Ana Marija Novak sakupila din 25. — **Novigrad-Podravski:** Petronila Novoselac sakupila 47 din. — **Zagreb:** Čč. Sestre sv. Križa, Sanatorij Srebrnjak 60 din.

ZA SV. MISE U SVETIŠTU.

Na oltaru Majke Božje Lurdske. Hirschl 20 din; M. Hefer 20 din; I. Sevca 20 din; Milivoj Hrvoj Pržići 2 po 25 din; M. Petras 20, J. Čović 20, I. Paulić 20, J. Pokupec 20, B. Težak 20, D. Mazzi 20, Lucija Abramović 20, I. Brčić 20, Đ. Ožanić 20, I. Mateda 20, M. Abramić 20, V. Svoboda 20, M. Živković 20, A. Knežević 20, H. Mrkša 20, M. Petrović 20, F. Štimac 20, A. Salamon 20, N. Mekalin 20, A. Eržišnik 20, St. i K. Jušić 20, A. Vergles 20, J. Marić 20, I. Žilić 20, V. Svoboda 20, H. Inhof 20, A. Katalinić 20, S. Matijašić 20, I. Schop-

pel 20, A. Handl 20, K. Krstić 20, A. Šmidl 20, M. Domboj 20, P. Stiplošek 20, N. Caha 20, A. Gorjanc 20, B. Klemenčić, M. Mihatović 20, N. N. 20, N. Orešković 20, J. Schöppel 20, K. i P. Coronelli 20.

Na oltaru sv. Ante. N. N. 20, A. Vojvoda 20, Obitelj Horvat 20, N. N. 20, E. Gašpar 20, I. Schöppel 20, H. Mrkša 3 po 20, Hirschl 20, F. Lednik 20, M. Mihoković 20, M. Unger 20, A. Omerzo 20, M. Kaćunić 20, O. Facini 20, D. Kišpatić 20 S. Drnjić 20, A. Sutlić 20, A. Medevoti 20, A. Kaćunić 20, J. Podolšak 20, M. Bulat 20, F. i M. Lednik 20, H. Mrkša 6 po 20, M. Petrović 20, M. i J. Hoholač 20, J. Cagarić 20, Hirschl 20.

Na oltaru sv. Obitelji. M. Unger 20, N. N. 20, Franjo i Ana V. 20, P. Coronelli 20, N. N. 20, B. Kapušta 20, N. N. 20, N. Čižmešija 20, G. Dembić 20, M. Hubeny 20, Hirschl 20, Čović 20, Kuhelić 20, J. Presiček 20, R. Weiss 20, N. N. 20, C. Zlomislić 20, P. Sinka 20, J. Leskovar 20, I. Rastovčan 20, I. Cagarić 20, M. Rajković 20, S. Bobinac 20.

ZA KRUH SV. ANTE.

Nelka Drnić 20 dinara mjesečno. — Sakupljeno u kutiji u Svetištu u mjesecu siječnju 402 din. — Milodarima za „Kruh sv. Ante" svaki dan se providja za kruh i jelo mnogim siromasima, a preko Pučke kuhinje koja je uz Svetište, daje se siromasima dnevno preko 50 porcija kruha. Pomozite ovu karitativnu ustanovu. Sv. Antun ne će vam ostati dužan.

ZA ZASTAVU MAJKE BOŽJE LURDSKE.

Zagreb: Trećoredac Kazimir Grgić sakupio din 121. Klaužer Antun darovao din 74, Vusak Ivanka darovala din 50. — **Pokrajina:** Moslavac Vilma, Koprivnica, din 5, Piškorić Marija, Bregi 5 din.

U MOLITVE SE PREPORUČUJU:

Zagreb: Izgradnja Svetišta Majke Božje Lurdske. — **Komletinci:** Dragutin i Eva Imgrund. — **Čerević:** Eleonora Bellay. — **Subotica:** Klara Kujundžić. **Marijinim štovateljima** preporučamo, da mole za sve žive i pokojne dobrotvore našega Svetišta.

NAŠI DRAGI POKOJNICI:

† **Josipa Pracnin,** Zagreb; † **S. Matišić,** Dolac kod Travnika. — Počivali u miru!

*

ZAHVALNICE MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ

Zahvala za milost. Zahvaljujem Majci Božjoj za njezinu svetu milost.

Gabela, 17. siječnja 1934. **Šimun Jurilj,** *posjednik.*

*

Hvala Majci Božjoj Lurdskoj za ozdravljenje moje supruge Marice. Uvijek ću joj ostati zahvalan za primljenu milost.

Za njezino Svetište darivam 30 dinara.

Zenica, 7. veljače 1934. **Šumiga Martin,** *zvaničnik.*

*

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj na ozdravljenju.

Sarajevo, 13. veljače 1934. **Ela Žestić.**

*

Pomoć u nesreći. U teškoj nesreći, koja me je jednom prilikom snašla, utekoh se bl. Djevici Mariji i sv. Anti, obećavši, da ću se javno zahvaliti, ako ozdravim bez ikakvih posljedica. Hvala Bezgrješnoj Majci i sv. Anti na isprošenoj mi milosti. Molim, da me i nadalje uzmu u zaštitu.

Ilok, 17. siječnja 1934. **Anica Slaviček.**

*

ZAHVALNICE ZA PRIMLJENE MILOSTI molimo slati na adresu: Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

NAŠI PRIJATELJI ZA MARIJINO SVETIŠTE

„DAO DOBRI BOG!"

Gospođa Emilija i gospodin Fran Jurković sa Trsata pišu: „Šaljemo prigodni milodar (50 Din) za gradnju Svetišta Majke Božje Lurdske. Dao dobri Bog, da što prije dođete do svrhe! Hvaljen Isus!"

I UČENICE ZA GOSPINO SVETIŠTE.

Nada Anić, učenica iz Zavidovića u Bosni, sama se je javila i dostavila nam svoj milodar za Svetište. Ako darak i jest malen po iznosu (10 Din), po njezinu je srcu i po ljubavi k Majci Božjoj velik. Neka je hvala maloj Nadi. Ugledali se i drugi!

ŽELJA MARIJINA ŠTOVATELJA.

Čitam u prvom broju Glasnika „Naše Gospe Lurdske" o gradnji crkve u Zagrebu.

U zgodan je čas odlučeno graditi Svetište u Zagrebu. Držim, da će se naći više od 3.000 članova hiljadara, pa eto već 3,000.000 dinara. Naime držim takovih hiljadara, koji će u deset mjeseci uplatiti po 100 Din za svoj doprinos od 1000 Din.

A koliko ih je, koji za ovako visok cilj mogu i veće svote pružiti! U našem će se Zagrebu mnogo takvih članova javiti.

Samo molite i neprestano molite u Zagrebu. Velik je to grad, bogat je to grad, a naročito bogat ljubavlju prema Majci Božjoj Lurdskoj.

Ja vas molim, da mi izvolite poslati 10 vaših čekova da se i ja među hiljadare ubrojim, pa ću mjesečno svojoj dužnosti udovoljavati.

Đurđevac. **Nikola Kovačić,** *bilježnik u miru.*

Srdačna hvala gospodinu Kovačiću za njegovo pobudno pismo. Mi ćemo vruće moliti i svima štovateljima Lurdske Djevice preporučamo i toplo ih prosimo, da u tu svrhu mole. Gospodin Kovačić je pokazao način, kako bi mi Hrvati kroz kratko vrijeme mogli doći do zavjetnog Svetišta u čast Majci Božjoj Lurdskoj. Njegov je predlog ostvariv. On sam i primjerom svojim prednjači. Slijedili ga i drugi da dođemo do potrebitog broja hiljadara!

Uprava Svetišta.

PO MARIJINU ZAGOVORU.

Iz Komletinaca: Šaljemo dar od 100 din za izgradnju Svetišta Majke Božje Lurdske; njoj na slavu, a nama da spasenje duše i zdravlje tijela podijeli dragi Bog po zagovoru Majke Božje bez grijeha začete. Hvaljeno neka bude ime Isus u sve vijeke vijekova. **D. E. Imgrund.**

PJEŠKE 30 KM, DA PRIŠTEDI ZA SVETIŠTE.

Šaljem din 12 na hvalu i slavu Majci Božjoj Lurdskoj, da me po svom zagovoru oslobodi bolesti i udijeli zdravlje, te mi sačuva sve zdravo i u mome gospodarstvu. **Ovaj sam iznos prištedio što sam pješke išao 30 kilometara mjesto vlakom, da uzmognem darovati za Marijino Svetište.**

Babinac. **Franjo Nemet.**

ZA OLTAR KRALJICE HRVATA U JERUSALIMU

Štovatelji nebeske zaštitnice Hrvata sve se više javljaju doprinoseći darove za hrvatsku kapelicu u Jerusalimu. Evo novih darovatelja: Po 100 Din: Marko Brzić iz F., Ivan Vidas iz S., Zora Kreitmayer iz T. (za primljenu milost). Po 50 Din: J. Pavlaković iz K. (utječe se Gospi za zdravlje F. Petrović), J. Pavelić iz O., Filipina Dešić iz K. Po 30 Din: D. M. Ćošić iz P., T. i M. Baričić iz P., Š. Livarić iz P. Po 10 Din: J. Pavlaković i T. Bat iz K., L. Uhlik i Đ. Štitić iz T., sedam osoba iz Lj., B. Puhalović iz A., S. Marinović iz Ž., J. Ivanković iz S., M. Đukić iz S., D. Krecinger iz Đ. (Ostali slijede.) **Svima neka naplati nebeska Kraljica! Ne smije biti katolika Hrvata, koji se ne bi sjetio ove svete stvari!**

Jeronimski vjesnik

Svi nadbiskupi i biskupi hrvatski, proglašuju jednim jedinstvenim zajedničkim molitvenikom za sve Hrvate „KRUH NEBESKI”, jer su u njemu sve molitve uređene upravo onako, kako ih valja javno moliti u crkvi, školi i dr. „Kruh nebeski” je najpotpuniji hrvatski molitvenik. „Kruh nebeski” je najrašireniji naš molitvenik. „Kruh nebeski” je molitvenik za svakoga. Novo dotjeran, ukusan, sa slikama stoji 15 d i n a r a, dakle je najjeftiniji molitvenik. Dobiva se kod svetojeronimskih povjerenika.

Za priređivanje predstava na selu izdaje Društvo sv. Jeronima glume (igrokaze) u nizu svoje Društvene Pozornice. Dosad je izašlo 10 takvih knjižica s raznim glumama, koje su osobito zgodne za sela. Tako je deseti svezak prava seljačka gluma „VUK U OVČJOJ KOŽI”, u kojoj se prikazuje, kakvo zlo mogu među seljacima da prouzroče zle novine i kako dobro nosi selu dobro štivo. Tu je glumu u dva čina za same muške uloge napisao naš svetojeronimski urednik dr Josip Andrić, pa će dobro doći svima, koji ovog proljeća budu htjeli prirediti u svom selu kakvu predstavu. A dobro će doći i diletantima u gradu, gdje također treba širiti smisao i ljubav prema selu. Ta gluma stoji 10 dinara. Dobiva se kao i sve dosad izašle jeronimske glume kod Društva sv. Jeronima u Zagrebu.

Roman za omladinu i odrasle. Pred nekoliko godina izdala je Knjižnica Dobrih Romana glasovito djelo Mark Twaina „Pustolovine maloga Tome”, koje se ubrzo raširilo po svim našim krajevima. Nedavno je Knjižnica Dobrih Romana izdala i drugi roman od Mark Twaina: „Mali Toma u balonu”. Sigurno će se isto tako brzo i ovaj novi roman raširiti po našim krajevima, jer je ime njegova pisca vrlo poznato, a njegov način pisanja vrlo zanimljiv i privlačljiv. Mark Twain je veliki šaljivdžija. Svaku stvar znade uhvatiti sa šaljive strane i prikazati je tako zgodno, da ti sve suze vrcaju na oči od pustog smijeha. On znade u sitnim stvarima i običnim događajima svakodnevnog života naći vrlo zabavnih stvari i vrlo ih zabavno opisati. U novom romanu Knjižnice Dobrih Romana prikazuje pisac čudnovato putovanje maloga Tome i njegova dva druga. No to nije obično putovanje! Oni lete u nekom čudnovatom balonu, koji je izmislio neki profesor te ih bez njihove volje i znanja odnio sa sobom u zračne visine. Na putu za jedne olujne noći profesora nestade iz balona, a naša tri prijatelja sami nastavljaju putovanje. Dolaze iznad Sahare i tu doživljuju stotinu zgoda i nezgoda s prirodnim pojavama i ljudima, na koje se tu namjeriše. Zanimljiv je i njihov povratak u rodno mjesto. A sve je to ukrašeno lijepim slikama, koje je za ovo izdanje izradio Kamilo Ružička. Knjigu treba da ima u svojoj knjižnici svako omladinsko i kulturno društvo, a i svaki pojedinac, koji želi da se u lakom i zabavnom štivu malko odmori. Naručuje se kod Knjižnice Dobrih Romana, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. Cijena joj je 20 dinara, uvezano 30 dinara.

Što ćemo dati svojoj djeci da čitaju? To pitanje postavljaju sebi mnogi roditelji. I s punim pravom! Djeca treba da se razvijaju. Njihovo je znanje maleno, a njihova želja za znanjem velika. Djeca nas uvijek nešto zapitkuju i propitkuju i htjela bi da im i po danu i po noći pričamo priče. Teško je izmisliti toliko priča, koliko bi djeca htjela da čuju. Zato roditelji već zarana tiskaju knjigu u ruke svom djetetu, pa neka u knjigama traži ono, što mu je za duševni razvoj potrebito. No roditelji strepe, šta li će svojoj djeci dati da čitaju. Boje se, da će u štivu naći takvih stvari, koje će pokvariti dječje srce, dječju volju i dječju maštu. I doista, njihova je bojazan opravdana. Djeci treba dati samo dobro i plemenito štivo! A dobrog i plemenitog štiva, koje bez ikakove bojazni možemo pružiti u ruke svojoj djeci, vrlo je malo. Eto... i tu je htjelo da doskoči potrebama našeg naroda Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima, kad je pokrenulo dječji časopis „Malu Mladost”. „Mala Mladost” izlazi svakog mjeseca tokom školske godine. Donosi mnogo pjesmica i priča, s mnogo slika i zabave te je ubrzo postala vrlo raširen hrvatski dječji list. Cijena „Maloj Mladosti” iznosi tek 10 dinara na cijelu godinu. I za tih 10 dinara svakog mjeseca naše dijete primi po jedan broj tog omiljelog lista, u kojemu nalazi mnogo poučnih i zabavnih stvari. No što je najvažnije, „Malu Mladost” možemo dati bez bojazni u ruke svakom našem dječaku i djevojčici, jer će u njoj naći samo dobre i plemenite stvari pored zabave i zanimljivosti. „Malu Mladost” naručite za svoju djecu odmah na adresu: „Mala Mladost”, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Dugi Martin. Prekrasna hrvatska priča o dugonji, koji je potjeran od kuće dugo lutao po svijetu, dok se je opametio, obogatio i sretno natrag povratio. Tu knjigu rado čita svako dijete. Cijena je knjigi tvrdo vezano 20 dinara. Naručuje se kod Knjižnice Dobre Djece, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 21.

Priča o dječaku, koji je tražio raj, izašla je u jeronimskoj Knjižnici Dobre Djece pod naslovom „SAMKO”. Napisao ju je najveći češki katolički pisac Julije Zejer, od kojega je prije nekoliko godina u „Našoj Gospi Lurdskoj” izlazio onaj prekrasni roman „Marijin vrt”, kojega se naši čitaoci i čitateljice sigurno vrlo rado sjećaju. Eto taj isti pisac napisao je isto tako lijepo ovu priču o slovačkom dječaku Samku, koji je u davno vrijeme, kad su Slovačkom zavladali Madžari, bio od divljih gospodara protjeran iz kuće, koju mu zapališe, a roditelje umoriše. Morao je raditi za te iste okrutne gospodare, dok ga ne izmlatiše tako, da je otišao u svijet. U jednoj crkvi ukazao mu se Isus i obećao mu, da će doći u raj. I Samko ode tražiti taj raj. Tražio ga je i našao. A kako je to bilo, treba da čitate. Knjiga je vrlo lijepa, a dobiva se samo uvezana u platnene korice te stoji 20 dinara. Preporučamo je osobito omladini. Ako hoćete svoga sina ili kćer razveseliti za rođendan, imendan, Uskrs, prvu sv. pričest, sv. potvrdu ili za drugu koju svečanu zgodu, darujte im tu prekrasnu knjigu.

Seljak voli čitati knjige o seljačkom životu. Takva je knjiga jeronimski roman „ŽETELAC”, u kojem je bugarski pisac Jordan Jovkov opisao seljački život tako divno, da je to prava milina čitati. To je jedan od najljepših romana, koje možemo čitati na hrvatskom jeziku. Takvih knjiga bi trebalo da u što većem broju proširimo osobito po selima, pa bi seljaci još više zavolili čitati knjige, koje tako lijepo pišu o selu i seljacima. Knjiga stoji doduše 30 dinara, ali jeronimski je članovi mogu dobiti jeftinije, t. j. za 20 dinara, ako je naruče ravno kod Društva sv. Jeronima ili kod svog župnika.